

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter volja po pošti prejemati za avstro-ogrsko deželo za vse leto 25 K, za pol leta 13 K, za četrt leta 6 K 50 h, za eden mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano s pošiljanjem na dom za vse leto 24 K, za pol leta 12 K, za četrt leta 6 K, za eden mesec 2 K. Kdor hodi sam ponj, plača za vse leto 22 K, za pol leta 11 K, za četrt leta 5 K 50 h, za eden mesec 1 K 90 h. — Za tuje dežele toliko več, kolikor znaša poština. — Na naročbe brez istodobne vpošiljatve naročnine se ne ozira. — Za oznanila se plačuje od petarostopne peti-vrate po 12 h, če se oznanilo enkrat tiska, po 10 h, če se dvakrat, in po 8 h, če se trikrat ali večkrat tiska. — Dopisi naj se izvolé frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Knafovih ulicah št. 5, in sicer uredništvo v I. nadstropju, upravnništvo pa v pritličju. — Upravnistvu naj se blagovito pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne stvari.

„Slovenski Narod“ telefon št. 34.

Posamezne številke po 10 h.

„Narodna tiskarna“ telefon št. 85.

Ricmanjsko cerkveno vprašanje.

XII

Začetkom septembra 1901. je prišel v Trst škof Drohobecki, da se v smislu navodil, prejetih od sv. Stolice, s tržaškim škofom ustmeno pogovori o ureditvi ricmanjske cerkvene zadeve, ali našel je na smrtni postelji škofa Andreja Šterka, ki je malo dni potem tudi zatnil svoje trudne oči.

Škof Drohobecki je glede Ricmanj konferiral s tržaško vlado in dne 15. septembra 1901 je prišel v Ricmanje, kjer je pozval v cerkev vse hišne gospodarje ter vzel njihove izjave in želje na zapisnik.

Tam povodom je imel tudi v ricmanjski cerkvi peto mašo po grško-katoliškem obredu na staroslovenskem jeziku. Pevalo je pri maši ricmanjsko pevsko društvo »Slavce«. Kdor je bil pri tej službi božji navzoč, gotovo nikdar ne pozabi globokega vtisa, ki ga je nanj napravila.

Vsak si je moral reči: to je naše. Strah tržaške vlade, da se oni dan utegne zrušiti vsaj del sveta radi unijatske staroslovenske maše v Ricmanjih, se, hvala Bogu, ni uresničil! In onega večera se je menda oddahnil tudi grof Marenzi, ki je ves teden za časa bivanja škofa križevskega v Trstu letal po mestu, kakor brez glave. Vzlic ogromnemu številu naroda v Ricmanjih se je vsa slavnost izvršila v popolnem miru, čeravno sta bila tam samo dva orožnika!

Po smrti škofa Šterka postal je v tržaški škofiji kapitularni vikar prošt Petronio, ki je vodil škofijo leto dni.

Z njim so prišli na vlado znani italijanski duhovniki-reformatorji. Omenili smo že gori, da je hodil prošt Petronio zelo previdno okolo ricmanjske cerkvene zadeve in direktno ni diral v jurisdikcijo križevskega škofa. Toda česar si ni upal direktno, to je skušal doseči z zvijačo.

Seveda gospodom pri tržaškem ordinarijatu in c. kr. namestništvu je bila trn v peti zlasti staroslovenska služba božja v Ricmanjih, katero sta vpeljala po navodilih sv. Stolice škofa Šterka in Drohobecki, kakor smo že omenili.

Kolikor nam je znano, je dal bivši kapitularni vikar Petronio nekoliko tednov po svojem službenem nastopu poklicati k sebi bivšega ricmanjskega kaplana dr. Požarja. O njunem pogovoru je prišlo le toliko v javnost, da se je prošt Petronio glede Ricmanj in drugih kaplanij, spadajočih pod dolinsko župnijo, izjavil, da vlada ne privoli v ustanovitve novih župnij.

Nekako koncem novembra 1901 je šel po Ricmanjih glas, da preiskuje c. kr. finančna prokuratura v Trstu, čigav je farovž v Ricmanjih. Stvar je ta-le:

Dolinski župnik, že večkrat hvaljeni č. g. Jožef Zupan, je prejel od c. kr. finančne prokurature v Trstu preko tržaškega škofijskega ordinarija ukaz, naj v svojem arhivu preišče, se li ne nahajajo tam listine, ki bi dokazale, da je ricmanjski farovž lastnina tržaške škofijske mize. Ako ne bion nič tozadevnega našel, naj pa poprašja ricmanjski kaplanijski urad, se li morda tam ne nahajajo take tozadevne listine. C. kr. finančna prokuratura je

trdila, da je bil v starih zemljiških knjigah ricmanjski farovž vpisan kakor lastnina tržaške škofijske mize, a šele pri sestavljanju nove gruntnice da je bil farovž prepisan na katastralno občino ricmanjsko.

Vojna na Daljnem Vztoku. Z mandžurskega bojišča.

Vesti z bojišča so polna nasprotstev. Kar se danes z vso gotovostjo zatrjuje, temu se jutri že odločno oporeka. Vsled tega je silno težko, si napraviti jasno sliko o vojnih dogodkih. Po najnovejših poročilih iz Petrograda vendarle prodirajo Japonci proti Liaojangu in sodi se, da se tamkaj v najkrajšem času vname velika bitka, ako ne bo tega vreme še v zadnjem hipu preprečilo.

Iz Liaojanga je došlo poročilo, da so Japonci v bojih na Dalinskem gorakem prelazu izgubili 8000 mož, v boju z generalom Miščenkonom pa 1500 mož. Značilno je, da so se Japonci to pot prvič spustili v borbo z bajoneti, toda bajoneti ruskih strelcev so jim napravili strahovite izgube. Japonci ujetniki pripovedujejo, da v japonskem taboru silno primankuje živil. Japonski vojaki ne dobe večasih dva dni in še delj nobene hrane, kar potrjujejo tudi Kitajci. Ves proviant dobiva armada z Japonskega in ker je torej transport živil po morju odvisen od raznih okolnosti, se čestokrat prigodi, da armada ne dobi v določenem času provianta in mora stradati.

Kakor se poroča iz Dačičava, je po prvem dežju vsa Mandžurija preplavljena z vodo. Pokrajina je enaka velikemu jezeru, iz katerega štrle kot otoki posamezni holmi in griči in na višavnejših mestih se nahajajoča selišča. Poleg železniške proge tekó deróhi potoki. Ruski vojaki spe na vodi. Med Japonci se je pojavila ko-

lera. Z ozirom na to se japonski voji zbirajo na hribih in senečeje utaboriti v dolini, ker so mnenja, da bi se tamkaj med vojaki še huje širile razne bolezni.

General Saharov poroča, da so se 2. t. m. japonske čete umaknile od Kajčova proti jugu in se utaborile 14 km severnovzhodno od Sjunčena. Postajo Sjunčena je zasedel oddelek sovražne pehote in v okolici tega mesta se nahaja najmanj ena sovražna divizija. Po poročilih, ki smo jih dobili iz povsem zanesljivih virov, stoji pri Sjunjanu 50.000 mož japonske armade. Sovražnik ima sicer še vedno v rokah Dalinski prelaz, vendar pa ni opaziti, da bi nameraval prodirati dalje proti Hajčengu.

»Novoje Vremja« poroča iz Liaojanga, da je 20.000 Japoncev obšlo levo rusko krilo in da se nahaja ta armada že v bližini Liaojanga. Spopad sovražnih armad je neizogiben; edino skrajno slabo vreme bi moglo to preprečiti.

Ako je ta vest resnična, se je čuditi, da bi bil general Kuroki tako važno operacijo izvršil z nezadostno armadico 20.000 mož, ki bi se absolutno ne mogli upirati ruski premoči. Ako je Kuroki poslal proti Liaojangu zares samo 20.000 mož, jih je poslal v gotovo pogubo! Upoštevati je treba, da se v Liaojangu samem nahajate dve ruski diviziji, na cesti proti gorskemu prelazu Motien stojita dve sibirski strelski diviziji, na skrajnem levem krilu pa se nahaja še divizija prekobajkalskih kozakov. Japonci bi v tem slučaju objela ruska armada najmanj 50.000 mož, kateri bi pač maloštevilni japonski voj moral podleči.

Boji pred Port Arturjem.

»Daily Express« je dobil tole poročilo iz Tokija: Na suhem in na morju se vrši že od 26. rožnika pred Port Arturjem neprestano ljut boj. Ko so Japonci napadli zunanje fore, so ruske ladje vdrle iz pristanišča in povzročile Japoncem velike izgube.

Rusko brodovje je napadlo Japonce, ki so se v obližju forov izkrcali in jih bombardiralo z granatami. Štiri-deset Japoncev je bilo ubitih. Japonska eskadra je hotela ruskim ladjam zastopiti pot in vrnitev v pristanišče, toda plavajoče ruske mine so jo ovirale, da ni mogla izvršiti svojega načrta. Med sovražnimi torpedovkami se je vnel ljut boj, v katerem se je potopilo več torpednih ladij.

»Standard« se brzojavlja iz Tienšina: Japonsko brodovje že od 27. rožnika neprestano izkrcava nove vojaške oddelke pred Port Arturjem in se pripravlja na odločilen napad na trdnjavo. Ko se je izvedelo, da je vladivostoška eskadra zopet odpelala iz pristanišča, je admiral Vitheft poslal iz Port Arturja več malih ladij, da bi vznemirjale japonsko brodovje.

»Berliner Tagblatt« je dobil iz Tokija tole brzojavko: Po semkaj došli poročilih se je zadnji napad admirala Toga na Port Artur završil s polnim uspehom. Rusko brodovje se je vrnilo v luko brezdvomno s hudimi poškodbami. Večina ladij je najbrže tako hudo poškodovanih, da bodo več tednov nesposobne za boj.

V tem poročilu se nič ne omenja, da bi se bilo več ruskih ladij potopilo, kakor je poročal Togo, kar dokazuje, da niti Japonci sami ne verjamejo več Togovim poročilom. A celo o poškodbah ruskih ladij govore jako problematično.

Koliko imajo Rusi vojakov v Mandžuriji?

»Morning Post« je dobila iz Šanghaja poročilo, da imajo Rusi v Harbinu 75.000 mož, v Mukdenu 25.000 mož, v Liaojangu 28.000 mož, v Hajčengu 35.000 mož, v Dačičavu pa 40.000 mož; potemtakem šteje ruska armada na bojišču skupaj 203.000 mož, pri tem pa ni všteta portarturška posadka in ruska vojska, ki se nahaja v Primorju pri Vladivostoku in v severni Koreji. Po teh podatkih je torej ruska armada v Mandžuriji

LISTEK.

Dve blagi duši.

Humoreska. Spisal X.
(Konec.)

Na mostu sta Vrček in Piščalka postala, in Vrček je tako-le govoril Piščalki:

»Boš videl, Piščalka«, je govoril s tužnim glasom, ki je tako donel, kakor done ponoči vsi glasovi, »boš videl, Piščalka, da jaz kmalu umrjem. Vsi veliki talenti umrejo kmalu. Ha, kakšen velik talent sem jaz — ženij, Piščalka, sem jaz, zato pa sem tako nesrečen!«

Oh, siromak je res tako nesrečen!« so zdihnili pod mostom oče Volek, že hudo ginjeni.

Skoz špranje mostnic se je hkrati pobjskavalo nekaj, iz česar so spoznali oče Volek takoj, da si Vrček prižiga pipo.

Zopet se je razlegnil glas Vrčkov:

»Poglej mesec, Piščalka, le poglej ga: sveti, pa je le čisto mrtev. Vidiš, tako je tudi z menoj: svetim, ker sem takšen talent, vidiš; duh moj sveti, a je le mrtev, tako. —

Razumeš, Piščalka? mrtev je!« je vpil Vrček, Piščalka pa je le čudno nekaj mrmral, ko so si oče Volek zdolaj v vodi od ginjenja brisali oči, pa so imeli le še bolj mokre.

»In jaz sem nesrečen človek, nesrečen človek!« je kričal Vrček in bil s pestjo in nogó ob most, da so smeti frčale na vodo. »In jaz bom umrl — umrl —«.

Tedaj pa so oče Volek milo zaklicali iz vode: »Vrček!«

Tiho kakor v grobu je bilo nekaj časa gori na mostu, potem pa je zadržtel slabi glas Vrčkov:

»Piščalka! Ali si slišal, kako me je poklicalo?«

»Vrček!« so ponovili oče Volek polahko, bolj zamolklo, da se ni preveč razlegalo.

»Joj, že zopet!« je viknil Vrček.

»Ali nisi slišal, nisi slišal, Piščalka, kako me je poklicalo?«

»Nič nisem slišal! Kaj me treseš?« je krogal Vrček z glasom stare vrane.

»U, poklicalo me je!« pa je v bridkem joku tulil Vrček. »Smrt me je poklicala, vidiš Piščalka, smrt! In zdaj bom moral umreti, danes morda že bom moral umreti, ujuj, ujuj!«

Ker je zaškripalo na mostu, so sklepali oče Volek, da se je zgrudil Vrček na tramove, ki so ležali tam. Tudi so slišali oče Volek, kako je Piščalka nevoljno mrmraje šel naprej; njegove krevasjajoče stopinje so se razgubile, in postalo je zopet vse mirno naokoli, le ihtenje Vrčkovo je slulo v tiho noč...

»Vrček!« so zaprosili oče Volek pod mostom — rahlo, nežno, da bi ga ne prestrašili. »Ne jokaj, Vrček! Jaz sem, oče župan, ki te kličem. Pomagaj mi!«

Slišali so oče Volek, kako je poskočilo na mostu, in naslednji hip že je zaplavala nad njimi Vrčkova mršava glava.

»Ali so res Oni, gospod župan!« je vzkliknil začuden in razveseljen Vrček. »Joj, kaj pa delajo tu zdolaj?«

»Nesreča, Vrček! Padel sem. Veš, nesreča pač... In ne morem ven, pa ne morem. Tako blato, veš, kakor lim... do grla! Pomagaj mi — tonem, pogrezam se, vodo požiram, Vrček!« so stokali oče Volek, da bi bolj hudo izgledalo.

»O seveda jih potegnemo ven, seveda jih potegnemo, gospod župan!«

je zagotavljal Vrček in iztegnil roko proti luni, kakor za prisego. »Takoj hitim po čoln.«

»Pet, Vrček!« so posvarili oče Volek. »Nihče ne sme zvedeti! Morda bi šlo tudi z drogom, z dolgim drogom?«

»Nič, to gre samo s čolnom«, je odločil Vrček. »Zakaj pa imamo čoln, občinski čoln?«

»Pa to bi šlo prepočasi! Kresnica zna priti in Kresnica je čenča«, so se bali oče Volek.

»Kresnica spi kakor polh na klopi pri Norši, jih je pomiril Vrček.

»Blaga duša!« so zdihnili oče Volek v svojem srcu, na čast vrlega čuvaja Kresnice, in potem so zaprosili:

»Torej hiti, Vrček! Jaz tonem, pogrezam se!«

»Samo majhen časek naj se še drže, gospod župan, prav majhen časek še, in Njih sveti patron naj jim stoji na strani. Jaz hitim kakor strela —« jih je spodbujal Vrček in že so ga oče Volek žuli zdirati z mostu in potem so ga videli teči ob reki navzgor.

S hvaležnim odesom so zrlí oče Volek za njim.

»Oh, da!« so zdihnili. »On, Vrček, je res moj dobri prijatelj, to kar se mora reči: prearčen prijatelj. In on je blaga duša, kakor angel je! Stori sem mu hudo nocoj, on pa gre in me reši iz velike nevarnosti. Obvaroval me bo sramote in bo molčal kakor grob.«

O, Vrček molči vedno in o vsem kakor grob! so premišljali oče Volek. Ker tudi oni, oče Volek, molče vedno in o vsem kakor grob... Ho, tam v občinskem uradu marsikaj ni... Pet! (Oče Volek so se prišli za usta.) To so uradne tajnosti, in oče župan in pisar Vrček znata čuvati uradne tajnosti — vsa čast!

»Pa tudi sploh je Vrček blaga duša,« so se dušeslovno poglabili oče Volek. — Kako lepo se vede zmeraj proti njim, očetu županu! Zmeraj samo, kakor je prav in kakor se spodobi proti predstojniku, proti častiti glavi...

V istem hipu pa so prišli oče Volek malo v zadrego: spomnili so se nocojšnjega škandala pri Urhu! A glej, že jih je tudi obsenčilo očeta Volka, enako duhu Salomonovemu,

mnoško številnejša, kakor se je doslej mislilo.

Admiral Skridlov.

Iz Tokija se poroča »Daily Expressu« da je dognano, da poskuša admiral Skridlov priti v Port Artur. V to svrhu je admiral Viteft poslal torpedovko »Poročnik Burjakov« iz Port Arturja, ki je, kakor je znano, dospela v Niučvang. Torpedovka je že zopet odplula in navzlic prikrivanju se zadržuje, da se nahaja na njenem krovu admiral Skridlov. Najbrže bo rusko brodovje, čim dospe »Poročnik Burjakov« v bližino Port Arturja, vdrla iz pristanišča, da bi admiral sprejelo na krov kake oklopnice, ali pa ščitilo torpedovko, da bi brez nevarnosti priplula v luko.

Vladivostoška eskadra na pohodu.

Po najnovejših poročilih se vladivostoška brodovje še ni vrnilo v svoje pristanišče, ampak še vedno križari v japonskem vodovju. Te dni so ruske ladje baje videli pri Nagasaki, kileži na najjužnejšem japonskem otoku Kiūšiu, južno od Saseha. Ako je ta vest resnična, se nahajajo ruske križarke že zunaj korejske morske ožine, kar bi kazalo na to, da se ne mislijo več vrniti v Vladivostok, marveč se nameravajo združiti s portarturškim brodovjem. Na japonskem se boje, da so ruske ladje zopet uničile več japonskih parnikov. Več parobrodov se pogreša. Najbolj so Japonci vznemirjeni radi angleškega parnika »Commonwealth«, ki bi že pred več dnevi imel dospeti v Saseho. Sklepa se, da so ga zajeli Rusi.

Napad ruskih torpedovk pri Kajčovu na japonske transporte.

Iz Petrograda se brzojavlja, da so ruske torpedovke 3. t. m. pri Kajčovu napadle več japonskih transportnih ladij. Uspeh tega napada še ni popolnoma znan, vendar pa se zatrjuje, da se je torpedovkam posrečilo potopiti več japonskih transportnih parnikov.

Kitajska ladja — žrtv min.

Londonskemu listu »Central News« je došlo poročilo iz Inkova, da je v tamkajšnjem pristanišču 2. t. m. neki veliki kitajski parnik zadel ob mino in se potopil. Več nego dvajset Kitajcev se je potopilo.

Na pomoč Port Arturju!

V London je došla iz Čifua senzacionalna vest, da je bila v zadnjih dneh ruska posadka v Port Arturju pomnožena za najmanj dva polka. Zatrjuje se, da so ponoči priplule ruske ladje v zaliv Pigeon in tam kaj izkrcale več vojaštva, ki se je nemudoma odpravilo v Port Artur in tudi brez ovir dospelo v trdnjavo.

Češka politika.

Iglava, 5. julija. Tukaj se je vršil danes shod moravskih Mladočehov. Posl. dr. Stránský je govoril o političnem položaju ter je naglašal, da Mladočehi ne smejo opustiti obstrukcije. Obstrukcija se mora z vso odločnostjo nadaljevati, vključ temu, da nalaga češkemu narodu velike žrtve. Dokler si ne pribore češkega notranjega uradnega jezika in češkega vseučilišča na Moravskem, ne smejo odnehati. Nadalje je govoril o potovanju dr. Körberja v Galicijo ter izjavil, da to potovanje ne sme Čehov motiti. Neprijetno pri vsem tem je le, da se bo dr. Körber zopet vrnil na Dunaj. S seboj v Galicijo bo vzel gotovo cel tovarni vlak obljub. Napram Čehom ima to potovanje pomene grožnje, ki pa nas ne razgreje. Edini pozitivni namen potovanja je, omogočiti poljskemu klubu popolni prehod v Körberjev tabor. Poljaki namreč zadnji čas niso imeli tako proste roke kot poprej. Galicija postaja politično močna ter je začela klub kontrolirati. Dr. Körber hoče tedaj vse kritične duhove pridobiti s svojo prikaznijo in s svojimi obljubami ter poljski klub pripraviti, da mu slepo sledi na vseh potih. Nadalje je govoril priznal, da v politični organizaciji celega češkega naroda ostoji neka kriza, ki ima glavni vzrok v tem, ker mladočeske stranka dandanes ne deluje več s tisto lahkočo in s tistimi uspehi, kakor je lahko delovala nekdaj. Dorasla je generacija, ki precej moči Mladočehov. — Shod je končno s posebno resolucijo odobril taktiko Mladočehov.

Ogrski državni zbor.

Budapešta, 5. julija. Iz večerajšnje seje je še dodati konec Banffyjevega govora, v katerem je napadal Hrvaško in Hrvate. Rekel je: »Vlada mora skrbeti, da se v okvirju hrvaške avtonomne vlade ne izdajo odredbe, ki ne odgovarjajo državnim skupnostim. Govorec o finančnih razmerah Hrvaške je skušal dokazati, da so finančne zahteve Hrvaške pretirane, in da ni časa primerno, da bi se za Hrvaško doprinesle večje žrtve. Uverjen je, da onih 20 let, ki jih je grof Khuen-Hedervary preživel na Hrvaškem in v Slavoniji, pomeni dobro šolo za to, kako je treba zastopati enotno madjarsko narodno državo, madjarske šovinistične interese. Po Banffyjevih nazorih bi bilo potrebno, tudi v neposredni okolici vladarjevi zastopati krepki madjarski duh. Javno je izrekel svoje prepričanje, da je bodočnost ogrske države spojena z interesi dinastije, in da bi sporazumno z dinastijo bilo mogoče, ustanoviti ogrsko državo, kakršno si misli madjarski šovinizem. Taka država se tudi mora ustanoviti. Našel je tudi že pot, da ugodni svojočasno narodnostnim zahtevam v sporazumljenju z vlado. Nagodbeni zakon iz leta 1867. govori za popolno enakoveljavnost Ogrske z Avstrijo.

To vprašanje pa se v tistih težavnih časih ni rešilo tako, kakor bi morda odgovarjalo narodovi volji. Tako se je takrat armadni službeni in poveljni jezik pustil v temi. To pa je bilo tudi popolnoma prav, ker drugače bi se najbrže uredbe od leta 1867. sploh ne bile dognale, in bog znaj, kako bi sicer Madjari dandanes bili. Narod se je moral najprej ojašiti, da je razvil to vprašanje. O pravici naroda v tem vprašanju ni dvoma. Vlada pa je v tem oziru s programom, ki ga je izdelal odsek devotorice, ustvarila najnesrečnejši položaj. Ako bodo na Ogrskem trpeli na vojašnicah zraven madjarskih napisov tudi nemške, uvrstijo se Madjari sami med narodnosti, kakor so na pr. Čehi, Poljaki itd. ter ne pride madjarski državni jezik do veljave. Tako je v tem oziru tudi pri diplomaciji. Ministrski predsednik je v zbornici izjavil, da je jezik naše diplomacije in konzulatov bil nemški in tudi ostane. To pa ni res. Jezik evropske diplomacije je francoski. Pritrdim tudi temu, da diplomacija z našimi oblastnimi dopisuje francosko, nemščine pa v tej stvari ne sprejemem. — Potem je prešel govornik na gospodarska vprašanja, se izjavil proti trgovinskim pogajanjem z Nemčijo in Italijo, dokler ni urejena carinska zveza z Avstrijo z avtonomnim carinskim tarifom. Ogrska ni zadovoljna. Končno se je izrekel za gospodarsko samostojnost Ogrske.

Budapešta, 5. julija. V današnji seji se je nadaljevala proračunska debata. Poslanec Molnár (ljudska stranka) je proslavljal lansko obstrukcijo; nadalje je razpravljal o gospodarskem položaju ter dokazoval, da so pod vlado grofa Tisze gospodarska bremena zelo narasla. Končno je govoril o cerkvenih zakonih ter zahteval, da se iz njih črta točka brezvercev. — Miniter a latere grof Khuen-Hedervary je nato polemizoval proti večerajšnjim izjavam barona Banffyja. Zavračal je Banffyjevo očitjanje, da je kot ban podpiral interesom ogrske države nasprotujoče tendence, posebno, da je pomagal spraviti do veljave s titulacijo posebno kraljestvo. Naslov »rex Croatiae« se nahaja tudi v ogrskem zakoniku. Govornikovo načelo je bilo vedno, da se izkaže dobrega Madjara in da spoji to s svojimi dolžnostmi kot ban. — Baron Banffy je odgovarjal, da ga je poslanec izzval h govoru, a ponoviti mora, da obstoje pač dežele Hrvaška, Slavonija in Dalmacija, da pa hrvaško-slavonsko-dalmatinskega kraljestva ni. Dokazano je nadalje dejstvo, da delovanje grofa Khuena Hedervarya kot bana ni zadostno zagotovilo skupnosti z Ogrsko državo. Grof Khuen Hedervary je še enkrat odgovarjal, na kar se je sprejel predlog posl. Podmaniczkega, da se seje za eno uro podaljšajo.

Dogodki na Balkanu.

Carigrad, 5. julija. Vesti o naraščajoče lakoti v okraju Ohrida niso resnični ali pa so vsaj zelo pretirane. Res pa je, da vlada v nekaterih pokrajinah okraja monastirskega pomanjkanje, vsled česar napravita civilna agenta v dotične kraje še te dni inšpekcijsko potovanje ter odredita vse potrebno, da se bedi odpomore.

Belgrad, 5. julija. Odkar je prišla iz Srbije četa na turška tla ter bila pri Kumanovu uničena, obrača Turčija na mejo vso pozornost. V okraju Priština je zgradila štiri mejne stražnice ter napravila tudi nove komunikacije do tja.

Francoski zbornici.

Pariz, 5. julija. Zbornica je dognala zadnje točke vojaškega zakona, ki pride v veljavo z dveletno vojaško službo 1. januarja prihodnjega leta. — Senat je odobrila prva člena zakonskega načrta glede odprave samostanskega pouka.

Kartuzijanska afera.

Pariz, 5. julija. Preiskovalna komisija je zaslila zaupnika kartuzijanskega priorja, nekega Cendreja, ki je povedal, da je z inkriminirano ponudbo v kartuzijanski samostan prišel Mascuraud, predsednik republikanskega odbora za trgovino in industrijo. Te izpovedi noče nihče verjeti, ker zaslišanec ni napravil vtisa, da bi se mu smelo kaj verovati. Kartuzijanci hočejo z ovadstvom vreči tako vplivnega moža, kakor je Mascuraud. Zaradi te afe je že odstopil državni pravdnik Cottignies, a afera bo zahtevala brezdvomno še več žrtev.

Volitev predsednika v Zedinjenih državah.

London, 5. julija. Zastopniki demokratske konvencije za celo Pensilvanijo so sklenili, da bodo podpirali kandidaturu Paskersa za predsednika.

Novi predsednik v Kolumbiji.

London, 5. julija. General Reyes je skoraj enoglasno izbran za predsednika republike Kolumbija.

Obč. svet ljubljanski.

V Ljubljani, 5. julija.

Predsedoval je župan Ivan Hribar. Za overovatelja zapisnika je naprosil občinskega svetnika pl. Trnkoczyja in Turka. Nadalje se je spominjal v prav toplih besedah ravno umrlega Frana Ravniharja, ki je bil celih 15 let član občinskega sveta ter je v raznih odsekih opravljal važne referate z veliko gorečnostjo v prid in blagor mestne občine. Pozval je občinske svetnike naj se v znak sožalja vzdignejo s sedežev. Se je zgodilo.

Nove cene mesa.

Nadalje je govoril župan o zadnjem posvetovanju mesarjev glede cen govejemu mesu. Posledica tega posvetovanja je dopis, ki ga je poslal načelnik mesarske zadruge, in v katerem se naznanja, da se s 1. julijem nekoliko znižajo cene mesa, dasi se cene goveji živini niso spremenile. Mesarji so to storili, da si pridobe naklonjenost občinstva in da se preprečijo zagrožene

posebne odredbe magistrata. Nove cene govejemu mesu so: I. vrste 1 K 48 h, II. vrste 1 K 28 h, III. vrste 1 K 20 h. Te cene so se določile s pripombo, da se cene še takoj znižajo, ko padejo cene živini. Po zadnji seji je dobil župan še poročila glede cen mesa iz Brna in Linca. Ako primerjamo nove cene v Ljubljani, je meso I. vrste le v Gradcu za 4 h ceneje, v vseh drugih mestih pa je deloma enake cene ali pa še dražje. Pri tem je treba upoštevati, da so Celovec, Maribor, Ptuj, Dunajsko Novo mesto in Steyr odprta mesta, kjer se ne plačuje od mesa nikakaa užitnina. Vključ temu je meso II. vrste skoraj povsod dražje kot v Ljubljani, ponekod celo za celih 20 h. V vseh teh mestih pa se je poklalo mnogo več krav in bikov kot pitanih volov. Župan je rekel, da se mora našim mesarjem dati spričevalo, da na svojo obrt veliko drže. Celovec je užitnine prosto mesto, a cena mesa I. vrste je bila ista kot v Ljubljani, meso druge vrste pa je za 4 h. dražje. Da so se cene za občinstvo tako ugodno regulirale, se mora izreči zahvala mesarjem, pred vsem pa načelniku Kozaku. Pitani voli so v Ljubljani dražji kot povsod drugod. Župan je vsled tega nasvetoval, naj se opusti nameravana naprava mesarskih stojišč. Poročilo se je vzelo na znanje.

Obč. svetnik Kozak je dokazoval neugodnosti, ako bi se stojišča upeljala. Včeraj je bil v Ljubljani največji živinski semenj celega leta. Tuji so odpeljali 15 vagonov volov, naročenih so imeli 25 vagonov, a cene živine so bile previsoke, da bi bili toliko živine nakupili. Župan je govoril ukoril, ker je rekel, da si je v zadnji seji neki član občinskega sveta predzrnil nasvetovati stojišča za mesarje na raznih krajih mesta.

Zapisnik zadnje seje se je prečital in odobril.

Nujni predlog.

Obč. svetnik dr. Starč je stavil nujni predlog, naj mestna občina proda dve stavbišči Josipini Kosovi ob Eli-zabetni cesti nasproti farovski jezuitov. Zadeva je nujna, ker bi ponudnica rada postavila hišo v dobi, ko ima davčna prostost še veljavo. Obč. svet je prvotno določil ceno dotičnemu svetu po 10 K za m²; ker pa ponudnica kupuje dve stavbišči skupaj, naj se ji proda svet po 8 K za m². Sprejeto.

Servitutne zadeve.

Isti poročevalec je poročal o prošnji Ludovika Slaka, posestnika na Opekarski cesti, za izknjižbo služnosti mestne občine glede kopanja ilovice za ondoto bivšo opekarno. Se je dovolilo.

Nadalje je poročal isti poročevalec o prošnji A. Treotvilih dedičev za odpisno dovoljenje služnosti kopanja ilovice na njihovih parcelah. Prošnja se je odklonila, ker ne gre stare pravice lončarjem jemati.

Prošnja nadučitelja I. Šege.

Nadučitelj I. Šega je prosil za podporo, da bi mogel obiskovati trgovinski tečaj za učitelje na »Češkem muzeju«, da bi proučil ob enem češko šolstvo ter izpopolnil svoje znanje v češčini. Na županov predlog se je prošnja odklonila, ker občinski svet nima takega fonda.

Tedenski živinski sejmi v Ljubljani.

O tej zadevi je poročal podžupan dr. vitez Bleiweis. To poročilo se deloma glasi:

Po tržnem redu za letne in tedenske sejme za deželno stolno mesto Ljubljano vrši se dosedaj poleg običajnih dveh tržnih dni v tednu petero letnih sejmov in sicer: 1.) Tretji ponedeljek po sv. Treh kraljih, 2.) prvi ponedeljek meseca maja, 3.) prvi ponedeljek po sv. Petru in Pavlu, 4.) ponedeljek po Malem Šmarnu in 5. prvi ponedeljek po Sv. Leopoldu. Ti semnji trajajo po ukazu c. kr. dež. vlade z dne 29. januarja 1858 vselej od ponedeljka — ki velja vedno za glavni semanj dan — do vštete prihodnje sobote. Poleg tega je v Ljubljani 17 živinskih sejmov, ki se vrše 8. dne vsakega meseca in pa ob ponedeljkih peterih letnih sejmov. Že leta 1901. obrnilo se je 35 večjih ljubljanskih trgovcev do »Trgovske in obrtniške zbornice« v Ljubljani s prošnjo, naj bi ista izposlovala pri c. kr. dež. vladi, da bi se po ves teden trajajoči letni sejmi skrečili na le en dan. Svojo prošnjo utemeljevali so s tem, da prihaja na te sejme veliko število tujih trgovcev, ki tukaj ne plačujejo nikakega davka in jim je vsled sejmov dovoljeno pet tednov na leto prodajati na javnem trgu, po hotelih ter krošnjariji po hišah z večinoma slabim blagom, vsled česar zadene domače trgovce občutna škoda, ter je tudi oškodovano kupujoče občinstvo. Trgovska in obrtna zbornica obrnila se je najprej v tem vprašanju na gremij ljubljanskih trgovcev, ki je izdal svoje mnenje v tem smislu, da so letni sejmi za večja mesta dandanes povsem nepotrebnosti in da bi kazalo iste popol-

in videli in spoznali so oče Volek, da je hudobni duh bil to, ki je izkušal nocoj njih in Vrčka!

»Da, hudobni duh je izkušal nocoj najino prijateljstvo,« so si priznali oče Volek s slovesnim glasom in čutili so, kako gre nekaj skrivnostnega in vzvišenega skoz njih dušo; izkušal je je z izkušnjo težko in veliko, ono pa je preskalo to izkušnjo prav izborno in zdaj, tako so vzkliknili oče Volek v pijanem navdušenju, zdaj ne more ločiti najinega prijateljstva nobena moč na svetu več!

Tako pijani navdušenja oče Volek niti zapazili niso, da čakajo že kaj lep čas na Vrčka, a ga vedno še ni... Še-le ura v zvoniku, ki je zdaj bila tri, jih je opozorila na to in pa mrzci, ki je očeta Volka nenkrat pričel tresti, meni nič tebi nič, kakor da bi bili oče Volek kaka tenka bilka in ne bi tehtali svojih 250 funtov!

Željno so se torej začeli ozirati oče Volek gor po reki, kdaj da zagledajo čoln z Vrčkom. Slednjič, po dolgem, mukotrpnem čakanju, in ko so petelini že v tretjič peli, je zašumelo in izza grmovja je priplaval

široki čoln občine Kravjesedlo, na čigar sredi se je dvigala sloka postava Vrčkova, kakor visok jambor. Dolgi drogovi so moleli na vse strani iz čolna, da je bil videti, kakor bojna ladja z mračnimi topovi.

Počasi je priplul silni brod pod most.

»Dolgo te ni bilo, Vrček!« so sprejeli oče Volek prijatelja z milim občutkom. »Ves trd sem že, in vodo sem požrl, Vrček, vodo!«

»Oh, v srce se mi smilijo, a nikar naj ne zamerijo, gospod župan, se je opravičeval Vrček. »Na vse kripje sem hitel, kakor stroj sem delal, a ni bilo mogoče preje, naj verjamejo. Preden se tako veliko podjetje pripravi! Čoln je bil poln vode, vedó, ko je tako lito podnevi, in sem moral vsega izprazniti preje, posode nisem imel, vidijo, pa sem moral zajemati s klobukom, z mojim lepim, novim klobukom; vidijo, zdaj je ves prođ...«

»O, kar novega si kupi, Vrček, kar na občinske stroške, imaš pravico za to,« so rekli oče Volek.

»Lepo zahvalim, gospod župan!« se je priklonil Vrček in blaženo se smehljaje, privezal čoln k mostu.

Rešitev očeta Volka se je izborno posrečila. A ker so bili oče Volek župan in ne kakšen profesor, so v trenutku, ko je Vrček zopet zastavil svoj drog in se je čoln zagugal izpod mostu, zakrili z rokami in vzkliknili prestrašeno:

»Moja marela, Vrček!«

»Ali so imeli tudi marelo?«

»Oh, in moj klobuk! Oboje je šlo po vodi!«

»O, kar nova naj si kupijo, gospod župan, marelo in klobuk, kar na občinske stroške, saj imajo pravico za to,« je svetoval Vrček. »Ker je most poškodovan, vidijo, zato so oni ponesrečili in so izgubili marelo in klobuk, jaz pa sem si pokvaril pri tej stvari mojega — most pa je občinski, torej gre to vse na občino. Se bo kar zapisalo potlej v bukva: »skupni stroški za popravo občinskega mostu«, pa bo tako vse v redu, kakor zmeraj. Red mora biti zmeraj.«

»Red mora biti zmeraj,« so potrdili oče Volek in se stisnili v čolnu, hudo jih je zeblo.

Počasi se je pomikal čoln med vrhami navzgor, zvezde so ugašale. »Ali gre težko, Vrček?« so po-

vprašali oče Volek, šklepetaje z zobmi.

»O, zavest, da vozim Njih, mi daje moč leva!« je odvrnil Vrček, sukaje drog, in njegova dolga brada je vibrala v jutranji sapi.

Oče Volek niso rekli ničesar. A ko je zaplul čoln v varno zatišje njih vrta, ki ga je obdajalo visoko drevje, in so stali zopet na varnih, trdnih tleh, tedaj so prijeli oče Volek Vrčkovo roko.

»Vrček!« so rekli in glas jim je bil ginjen. »Vrček! ti si me rešil nocoj iz smrtno nevarnosti — ti si blaga duša, Vrček!« Več oče Volek niso mogli govoriti, jokane so se zgrudili na Vrčkove prsi.

»Oh, je zajokal tudi Vrček. »Oni, oni, gospod župan, so blaga duša! Jaz pa sem nesrečen človek — o kakšen nesrečen človek sem jaz!«

Tedaj pa so oče Volek mehko ovili svojo roko okoli Vrčkove in peljali so ga v svojo hišo, v tisto tiho in prijazno kamričo, s tistimi svetlimi steklenicami na belih policah, kjer sta očeta Volka in njih prijatelja Vrčka blagi duši užili že toliko sladkih, preblazenih uric.

noma opustiti. Trgovska in obrtna zbornica, ki je na to razpravljala o tem vprašanju, tudi pritrjuje gori navedenemu mnenju trgovskega gremija in smatra letne sejme za sedanjí čas nepotrebne. Pred več desetletji bili so blagovni sejmi še velike važnosti za trgovca in za konsumenta. Takrat se je po sejnih razpečavalo tudi res dobro blago. Na sejme so postavili veliki trgovci velike množine blaga in konkurenca med prodajalci obvarovala je konsumenta škode. Ob današnjem razvoju prometnih sredstev in trgovine ni se bati nezadostne konkurence med stalnimi trgovci v škodo konsumenta. Večinoma ljudje dobro vedo, da boljše kot na sejmu, kupujejo pri stalnih trgovcih, s katerimi imajo lahko trajne zveze, katerih pretrgati ni v interesu trgovca, vsled česar se bode potrdil postrežbi z dobrim blagom in pošteno ceno. Le o deželah za nezadostnimi prometnimi sredstvi in redkim naseljenjem, kjer ni zadostne konkurence med stalno nastanjenimi trgovci in obrtniki, so taki splošni blagovni sejmi še potrebni. V vseh evropskih državah pojema od leta do leta število sejmov za blago in se kaže tendenca odpraviti ta zastareli način oskrbovanja potrebščin. Iz teh glavnih razlogov je „Trgovska obrtna zbornica“ bila mnenja, da so za naše razmere važni edinele živinski sejmi; da pa ni prav nobene potrebe za blagovne sejme in bi popolnoma zadostovalo, če bi se isti skrčili le na en dan. Proti tej akciji, skrčiti ali odpraviti letne sejme, se je takoj vzbudila silna protiakcija med malimi domačimi trgovci in kramarji, ki večinoma zalagajo ljubljanske letne sejme s svojim blagom in pa med gostilničarji, ki so bili prepricani, da bi jih z odpravo letnih sejmov zadela silno občutna škoda. Osobito zadruga gostilničarjev je vložila petičje na e. k. r. dež. vlado in pa na obč. svet ter poudarjala, da bi skrajšanje letnih sejmov bilo za gostilničarje, kavarnarje in izkuharje občuten materijalen udarec, katerega bi brez zlih posledic ne mogli preboleti. Mestni magistrat, ki je zadnja leta zasledoval promet na letnih sejmih, je prišel do prepričanja, da so ti sejmi od sejma do sejma neznatnejši, in da je večjega pomena le 1. dan vsakega sejma, ko se obenem vrši tudi živinski sejem. Torek, četrtek in petek sejma skoro ni čutiti in imajo svoje blago razpoloženo skoro izključno le domači prodajalci; v sredo in še bolj v soboto se promet zopet malo oživi, ker je v zvezi s tem, da sta to tržna dneva in pride nekaj več ljudstva iz okolice v mesto.

Ker je tedaj razvidno, da se letni sejmi v Ljubljani vrše v precej ozkih mejah, ne bi zadela nikogar občutna škoda, ko bi se isti popolnoma opustili, nasprotno pa izdatno zvišalo število živinskih semenj. Potem odpade tudi bojazen gostiln. zadruga, ker imajo gostilničarji gotovo le prvi dan, ki je obenem živinski sejem, večji zaslužek in bi se isti le zvišati mogel, ko bi se število živinskih sejmov tudi zvišalo. Za povišanje števila živinskih sejmov pa govori v prvi vrsti potreba boljše aprovizacije mesta; vsaj je istina, da je našim mesarjem težko dobiti potrebno število živine in je to vsekakor eden glavnih vzrokov sedanjih neprijetnih visokih cen govejega mesa. Mesto sedanjih sedemnajst živinskih sejmov nasvetuje mestni magistrat uvesti tedenske živinske sejme in sicer vsako sredo. Tedenske živinske sejme imajo, kolikor je mestnemu magistratu znano, v Celovcu, Zagrebu, Brau in Lvovu; v Gorici sta 2 živinska semnja na mesec; v Pragi je živinski sejem 2krat na teden, na Dunaju in v Budimpešti pa vsak dan. Že po analogiji teh mest in glede še posebej na velik eksport mesa, ki ga imajo ljubljanski mesarji pozimi v Opatijo, poleti pa v razna letovišča ne le na Kranjsko, temveč tudi na Koroško in Tirolsko, je gotovo naravno, da se skuša privedi na ljubljanski trg kolikor mogoče mnogo živine in to svrhu je najbolje sredstvo pomnožitev živinskih sejmov. S pomnožitvijo živinskih sejmov otežkočeno bi pa bilo tudi delovanje zunanjih prekopovalcev, ki ob sedaj obstoječih peterih velikih živinskih sejmi ob času letnih sejmov, ko pride naenkrat na trg neprimerno mnogo živine, isto kupujejo za češka in moravska pitališča in za inozemstvo, domačim mesarjem pa komaj preostaja živine za vsakdanjo potrebo. Z odstranitvijo letnih sejmov in ustanovitvijo tedenskih živinskih sejmov premenili bi se tudi konjski sejmi. Združevati konjske sejme s tedenskimi živinskimi sejmi, bi pač ne kazalo in vsled tega nasvetuje mestni magistrat, da se določi prva sredo vsakega meseca za konjski sejem. V slučajih, da pade na eno teh sred v letu, ob katerih se vrši živinski ali konjski sejem, praznik, vrši naj se sejem dan poprej.

Podpisani mestni magistrat torej nasvetuje: Tržni red za dež. stol. mesto Ljubljano z dne 15. maja 1891 je v toliko premeniti, da odpadeta § 3. in § 4. sedanjega tržnega reda, na nju mesto pa stopita: § 3. Ob živinskih sejmi, kateri se vrše v Ljubljani vsako sredo, se sme poleg v §. 1. in §. 2.

navedenega blaga prodajati: a) govejo živino, to je bike, vole, krave junce, telice in teleta; b) kozle, koze in kozličice; c) ovne, skopce (kostrune), ovce in janjce in d) prašiče. — Ako je v sredo praznik, je sejem dan pred praznikom. Posamezne določbe tem sejmom določa posebni tržni red za živinske sejme. § 4. Ob konjskih sejmi, katerih je v letu 12, in sicer vsako prvo sredo v mesecu, je dovoljeno prodajati konje. Obenem premeniti je tržni red živiniskim semnjem v deželnem stolnem mestu Ljubljani v toliko, da na mesto sedanjih § 1. in § 2. stopita sledeča: § 1. V deželnem stolnem mestu Ljubljani se vrši vsako sredo živinski sejem. Prvo sredo vsakega meseca je poleg živinskega semnja tudi konjski sejem. Ako je v sredo praznik, vrši se sejem dan pred praznikom. § 2. Na te tedenske živinske sejme je dopuščeno prignati naslednja živinska plemena: a) govejo živino in sicer: bike, vole, krave, junice, teleta in telice; b) kozle, koze in kozličice; c) ovne, skopce (kostrune), ovce in janjce; d) prašiče. Prvo sredo vsakega meseca je dopuščeno poleg gori navedene živine prignati na trg tudi konje.

K posvetovanju v tej zadevi naj se blagovolijo povabiti tudi člani v seji občinskega sveta dne 7. t. m. voljenega druginjskega odseka in pa mestni župan.

Obč. svetnik Predovič je hvalil predlog, grajal pa je visoko pristojbino. V Ljubljani se plača na sejmu za vsako glavo živine 80 h pristojbine. Tako visoke pristojbine ni drugje v celi Avstriji. Prečital je več brzojav, v katerih mu razna mesta naznanjajo, koliko je pristojbina pri njih, in sicer Dunaj 60 h, Gradec 60 h, Maribor 20 h, Ptuj 20 h, Solnograd 30 h, Kufstein 30 h, Bregenc 60 h. Predlagal je, naj se pristojbina zniža od 80 na 40 h.

Župan je odgovarjal, da pristojbina ne odločuje, temuč obisk. Sežana ima višjo pristojbino kot Ljubljana, a njeni sejmi so vendar zelo dobro obiskovani. V tej zadevi se naj pozneje kaj ukrene, ako se pokaže potreba.

Obč. svetnik dr. Tavčar želi, da bi tozadevna reforma uspela, a bati se je, da bodo tudi interesi tangirani. O Predovičevem predlogu bo še čas razmišljati, ko bo vlada izrekla, ali pritrdi izpovedi. Rad bi tudi vedel, koliko ima občina izdatkov pri sejmi, ko bo mesto dosedanjih 17 celih 52 sejmov. Nasvetoval je resolucijo, naj se magistratu naroči, da proučuje tudi vprašanje pristojbin, ko bo vlada spremembo tržnega reda potrdila. Tega mnenja je tudi podžupan. Poročevalčeva predloga sta bila sprejeta, dočim se je Predovičev predlog za sedaj odklonil.

Razsvetljava novih ulic.

O tej zadevi je poročal občinski svetnik Šubic. Novo cestno razsvetljavo je treba vpeljati v novih ulicah na nekdanjem škofovem in Del Cottovem svalu. Proračunjeno je za Del Cottov svet 1600 K, za škofov svet pa 3100 K. Predlagal je, naj se dovoli 5000 K iz mestne blagajne. Sprejeto.

Električna železnica v Ljubljani.

Isti poročevalec je poročal o dopisu „Splošne avstrijske družbe za male železnice“ kot naslednice tvrdke Siemens i Halske o uspehu cestne železnice ljubljanske v letu 1903. Družba je imela investovan kapital 1,036.718 K, od katerih pride na račun mestne občine 39.662 K. Dohodkov je bilo 110.872 K 16 h, izdatkov pa 113.166 K 19 h, potemtakem je bilo primanjkljaja 2294 K. Nadalje pove poročilo, da je imela družba 14 voz in 50—60 mož v službi. Vozilo se je 860.895 odraslih in 59.193 otrok. Najslabši promet je bil v mesecu februarju. — Poročilo se je vzelo na znanje.

Ostale točke dnevnega reda so se rešile nato v tajni seji.

Vsesokolski zlet.

III. Slavnostni izprevod

se bo pomikal z zbirališča v dvoredu ob levi strani dirkališča po Bleiweisovi cesti, Franca Jožefa cesti, Šelenburgovih ulicah, Kongresnem trgu (okoli Zvezde), Gosposkih ulicah, Turjaškem trgu, Bregu, Sv. Jakoba mostu, Trubarjevih ulicah, Sv. Jakoba trgu, Starem trgu, Mestnem trgu pred mestno hišo, kjer Sokolstvo pozdravi slovensko stolico Ljubljano. Vrne se pa izprevod: Pred škofijo, po Vodnikovem trgu, Cesarja Jožefa trgu, Kopitarjevih ulicah, jubilejskem mostu, Sv. Petra cesti, Marijinem trgu, Prešernovih ulicah, Franca Jožefa cesti pred „Narodni dom“.

Slavnostni izprevod otvori in zaključijo četa jezdecov pod vodstvom marljivega načelnika jezdnega odseka brata dr. Josip Kušarja. V odborih skoro vseh slovenskih sokolskih društev je bilo sklenjeno, da se pripuste k slavnostnemu izprevodu samo oni bratje Sokoli, ki so redno posekali redovne vaje in se izurili v sokolskem koraku. Ta naredba se nam zdi jako umestna, kajti tudi izprevodi sokolski spadajo v področje sokolske telovadbe in ravno v njih ima Sokolstvo sredstvo za svoj

vpliv za najširje kroge, ravno pri njih pa se mora zategadelj pokazati v polni meri strogi sokolski red in železna sokolska disciplina v dobro izurjenih sokolskih četah. Vsaka hiba, vsaka malenkost, vsak napačen korak se opazi in vse to vpliva neugodno na gledalca. Zato pa, bratje Sokoli, kateri se name-ravate udeležiti v kroju slavnostnega izprevoda, zadnji čas je, marljivo v telovadnico k redovnim vajam, da se bo tudi tu, pri ne malo pomembnem izprevodu izkazalo slovensko Sokolstvo pred slovenskim občinstvom, pred gosti slovanskimi!

Poleg slovenskega Sokolstva se udeležijo izprevoda tudi češki in hrvaški Sokoli. V odličnem številu bo zastopano hrvaško Sokolstvo, v naravnost ogromnem številu pa bodo v izprevodu češki Sokoli. Doslej je priglasenih čeških Sokolov 730 v društveni opravi. V vsem skupaj pa je do danes za izprevod oglašanih 1100 Sokolov v opravi. To število se pa gotovo še pomnoži.

Pred mestno hišo se Sokolstvo pokloni naši stolici, beli Ljubljani, ki je zavedajoč se dalekosežnega pomena vsesokolskega zleta, prevzela pokroviteljstvo slavnosti.

Po pozdravu je defile vseh Sokolov pred mestno hišo, nakar se sokolske čete vrnejo po že označenem potu pred „Narodni dom“ kjer se razidejo.

Nepregledne čete Sokolov slovenskih in slovanskih bodo korakale ta dan po lepih svojih ulicah, prerajena naša stolica, bela Ljubljana. Tisoč ponosnih Sokolov se ti bo klanjalo ta dan in sto in sto gostov slovanskih bo občudovalo tvojo mičnost in tvojo rast. Ljubljana, središče malega a čilega naroda slovenskega, bodi ponosna! Sokol slovenski in slovanski te bo pozdravljal, sami tvoji sinovi in prijatelji. Bodi pripravljena na ta velepomembni trenotek, okraši se, obleci praznično obleko, redki so taki dnevi!

Meščani na noge! Ponos naše metropole je Vaš ponos!

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 6. julija

— Po mladeniškem shodu

na Brezjah. Klerikaleci imajo veliko rutino v varanju preprostega ljudstva. To so pokazali s shodom na Brezjah. Nagnali so tja več tisoč ljudi, zlasti s Štajerskega. Slovensko javnost so skušali premotiti s tem, da so ta shod predstavljali kot vseslovenski mladeniški shod — dasi to v resnici ni bilo nič kakor navadno romanje, pri katerem so premeteni klerikaleci izkoriščali verska in narodna čustva dotične množice za svoje umazane namene. Ko smo včeraj videli te romarje, se nam je kar milo storilo in obšlo nas je srčno usmiljenje s temi reveži, ki jih nekaj prekanjenih trotoev ima za — norca. Klerikaleci se silno bahajo z udeležbo pri tem shodu. Prava reč, ta udeležba. Na božjo pot je preproste ljudi prav lahko spraviti, posebno na tako božjo pot, ki je še niso obiskali. Če pripravijo duhovniki lahko 600 ljudi, da se peljejo v Rim, je pač igrača, spraviti 6000 ljudi na Brezje, posebno če se jim zagotove najizdatnejši žegni in se jim obljudi še zabava. Udeležba na tem shodu je pokazala, katere sloje imajo klerikaleci v oblasti. Zastonj smo iskali mladeničev; videli smo skoro same starše in otroke. Zastonj smo iskali boljših kmetov; videli smo le ljudi, ki so gospodarsko in duševno na prav nizki stopnji. Ti ljudje pa nikakor ne zaslužijo preziranja, nego le pomilovanja. Ubožci so, zapuščeni in prepuščeni samim sebi in zato jih duhovniki tako lahko vlove v svoje zanke. Nič čudnega, da so duhovniki te svoje ljudi spravili na Brezje in napravili z njimi izvrstno kupčijo. Vsakdo si je kupil običajnih svetinjc, ki so dražje kot suho zlato, in vsakdo je dal za kake maše; ostali so torej lepi tisočaki na Brezjah, povrh pa so bili ljudje še krepkeje privezani na klerikalno galejo. Klerikaleci imajo torej svojo korist od shoda. Toda klerikaleci vedo, kako slovenska javnost sodi o njihovih prizidevanjih in da bi to javnost premotili, predstavljajo svoj shod kot narodno priredbo. Kakor obesi časih Žid nad svojo kramarijo križ in postavi v izložbo podobo Matere božje, tako razobešajo klerikaleci nad svojo kramarijo slovensko trobojnico. Ali se more slovenska narodna ideja grje zasmehevati, kakor da sme nastopati kot njen zagovornik dr. Ivan Su-

sterišč, mož, ki je nemškutar, kolikor ga je, ki slovensko narodnost zaničuje, kakor kaže vsa njegova preteklost, vse njegovo javno in zasebno življenje, mož, kateremu sta slovenska narodnost in katoliška vera le molzna krava. Ali se da slovenska narodna ideja grje zasmehevati, kakor če se sklicujejo na slovenska bl govestnika Cirila in Metoda tisti ljudje, ki z brezprimernim sovraštvom onemogočajo, da bi Slovenci dobili svojo narodno pravico v cerkvi in z vsami silami in celo z najpodlejšim obrekovanjem podpirajo novodobne Vihinge, ko z bajoneti izganjajo Ciril-Metodovo bogosluzje in ropajo Slovence in Hrvatoma tisočletne pravice? Človeka kar duši smeh, ko bere plitve in trivialne fraze, ki so jih stresali hinavski klerikaleci na tem shodu. Iz usmiljenja do ljudi, ki so se kot nedolžne žrtve spekulativnih duhovnikov udeležili tega romanja, se vzdržujemo vsacega popisa, kajti tudi v najboljšem slučaju bi bili ti ubogi ljudje krvavo osmešeni. Naš namen pa ni, jih smešiti in poniževati, saj niso sami krivi svoje zaostalosti in saj jih je dr. Krek že dovolj smešil, ko jih je proglasil za — cvet slov. naroda, za slov. plemstvo. Romanje na Brezje nam je pokazalo, kako silno mnogo dela nas še čaka med kmetiskim proletarijatom, da ga dvignemo duševno in gospodarsko.

— Idila z mladeniškega

shoda. Sinoči je bilo to, na restavracijskem vrtu južnega kolodvora. Prihajali so tje štajerski „vseslovenski mladeniči“, po večini v starosti od 50 do 70 let; nekaj jih je bilo tudi mlajših, vsi pa so nosili v velikanskih cekarjih domov podbreške „žegne“. Utrunjeni in izmučeni so sedeli ob praznih mizah in težko so čakali svojega vlaka. Toda naenkrat so se zdramili in zravnali, kakor da jih je zadel električni tok. Med vrati salona se je pokazala tolsta podoba elegantnega mladega farja z zlatim ščipalnikom na rdečem nosu. Štajerski mladeniči so ga pozdravili za „Gospodarjevega“ urednika Korošca ter so ponižno dvignili raz stolov njemu na čast svojih trudnih teles trudne kosti; in sedaj se je zgodilo nekaj, kar je želedec obračalo vsakemu treznemu očividcu. Tolsti mariborski prefekt (ali kar je že) je pristopil k prvi mizi, pomolil svojim rojakom, okinčanim s svobodno slovensko trobojnico, pod nos svojo okroglo, ta dan očividno še neumito roko in ponosni Štajerci so ga začeli drug za drugim lizati, kakor liže mlad psiček roko svojega gospodarja. Tonzuriranemu buditelju naroda pa se je same radosti raztezalo široko lice, ponosno se je oziral po vrtu — ja so ein Kuss, das ist ein Kuss! A tedaj je bilo preveč napredne družbi, sedeči pri sosedni mizi, predse je poklICAL naduto popče in neki naš somišljenik mu je na ves glas povedal, kar mu je šlo. Korošec pa se je od zadrege rdeč kot kuhan rak, jecljaje jel izgovarjati, da je roko „umikal“ lizanju svojih ovčic, ki so strme poslušale, da se drzne slovenski človek javno in očitno slovenskemu farju v lice povedati — resnico. In zabliskalo se je tačas ubogim romarskim trpinom v obeh, kakor se zabliska ponižnemu sužnju, kadar vidi pretepati brezsrčnega gospodarja. Štajerski rodoljubi, na dan! Ta rod še ni izgubljen svobodi; samo vašim Korošcem izvijte iz rok v naše trobojne barve spleteni rimski bič. Fiat!

— Zgled dr. Šusteršiča.

Prijatelj našega lista nam piše: Z ozirom na notico »Južna železnica« z dne 4. julija t. l., kjer se pozivljajo gg. poslanci, naj se pobrigajo za južno železnico, da ne bode delala propagande za nemško »Gemeine-Bürgschaft« na slovenskih tleh, izjavljam, da se niste obrnili na pravo mesto, ker ravno gg. poslanci delajo propagando za nemško »Gemeine-Bürgschaft«. Sledeči dokaz: Dne 14. junija t. l. ob 3/7. uri došel sem z vlakom na Zidani most. Z istim vlakom me pripeljal se je tudi državni deželni poslanec ter vodja katoliške »narodne« stranke dr. Šusteršič. Ta voditelj katoliških Slovencev govoril je (sam tudi nagovoril) na Zidanem

mostu z vratarjem nemško. Ker sem imel z ravnostim vratarjem tudi sam opravka, sem se prepričal, da govori vratar popolnoma slovenski, mogoče da bolje kakor nemško. Ako se torej naši poslanci tako obnašajo, potem ne moremo upati, da bi se obrnilo na bolje.

— Birma v Idriji. Poroča se nam iz Idrije: V nedeljo smo imeli v našem mestu birmo. Škof pa nas je osrečil s svojim prihodom že v petek popoldne. Sprejem je bil prav kilav. Ljudskošolska mladina, štirje uradniki, nadsvetnik Schmidt, sodnik Šturm in sodni adjunkt Zupančič (ein Druck von oben?) ter neki laški klerikalec, ki je tu menda za oskrbnika in ki občeje samo z duhovniki, domača in okoliška duhovščina in Marijine device so pričakale „njegovo prevzvišenost“ in jo sprejemale v cerkev, kjer se je vršilo sprejemanje novih članic v Marijino družbo. Pravijo, da obljuba, ki so jo storile te najnovejše device, nobeni ne bo delala preglavice, otrokom, ker ne vedo, kaj so obljubili, ostale so pa baje že vse v srpanu in se jim ni več treba bati devišstva tatov, ki so že odnesli, kar se je dalo. Prevzvišeni se najbrže niti takega vsprejema niso nadejali, zato so bili videti prav židane volje. Kimali so z glavo in blagoslovljali na vse strani, kjer je le hotel kdo poklek-niti. „Ob, kako so to prijazen gospod!“ so vzklikale terejalke, nek brezverski liberalci pa se je izrazil, da ga škofovo vedenje spominja na „Kaspertheater“.

Po cerkveni slavnosti so „njegova prevzvišenost“ posetili Marijine device v društvenih prostorih in istotako tudi kat. del. družbi ponesli svoj blagoslov. Mesto je bilo navzlic temu, da so klerikalni rudn. pisarji na vse pretege (tudi med uradnimi urami) letali okoli in naganjali hišne gospodinj, naj izobesijo zastave, in da je bilo v katol. družbi dobiti zastave zastonj, vendar slabo okrašene, slavoloka nobenega, zastav bi pa bilo še dosti manj, da jih niso izobesili tudi nekateri liberalci. Vdovam, ki nimajo moške opore, tega skoro ni šteti v zlo, da so se zdale peklenskega ognja, v tem čudnejšo luč pa so se postavili možje-„gospodarji“, ki so se zdaj izdali, da pri njih prav-zaprav žene nosijo hlače, ali pa da so sami še slabši kot marsikatera žena. Naše pomilovanje! Škofu, ki zlorablja zakrament sv. birme v politične namene, da z njo agitira za ožlindrano klerikalno stranko, bi ne smel okrasiti hiše noben liberalci! V soboto popoldne je škof nadzoroval ljudsko šolo, popoldne pa realko. Kaj so si neki mislili realci, ko jim je delil sv. podobice vodja one stranke, ki je na najnesramnejši način ruvala proti tako krasno uspevaajočemu zavodu? Ko bi se dala realka zamaševati, bi še sedaj nekega lepega dne izginila s pozorišča. Zatem pa je škof po privatnih klerikalnih hišah birmal nekaj bolnih otrok, češ, da ga sedaj 5 let ne bo v Idrijo. Za zvečer so klerikaleci najeli domačo godbo, da je visokemu gostu napravila podoknico. Člani katol. del. družbe so pa peli. Med drugimi je igrala godba tudi ono: „War in grössten Nöthen, hab' den Pfarrer g'beten, darf ich's Dirndlein nehm'n...“ Vsekakor značilno. V nedeljo pa se je vršila birma, ki se je z „ofrom“ vred prav dobro obnesla. Ni slab „kšeft“, ki ga dela škof pri potovanju zaradi sv. birme! Popoldne so terejalke vjele še zadnje blagoslove in škof Anton Bonaventura je odšel proti Vojskem. Tik pred birmo sta se dvema domačima duhovnikoma primerili nesreči, da bi skoro ne bila mogla poveljčavati s svojo prisotnostjo škofovega bivanja v Idriji. Za enega so trdili, da ga je zadela kap (g. Druškovič je baje pravil, da ga je zadela kazen božja na jezik in pa na tiste prste desne roke, s katerimi piše v „Slovenca“), pozneje pa se je zvedelo, da se je bil mož preveč najedel črešenj, nato pa preveč napil piva, da ga je hotelo razgnati. Drugi je pa menda moral prestat hudo vojno z dekanovo kuharico, a je izšel iz nje kot zmagovalec. Zato pa kuharica od tedaj ne spoštuje več njega, ampak samo njegove žegne. Tako se je govorilo, ako se ni vse ravno tako izvršilo, pa naj „Slovenec“ popravi. G.

— Človekoljubnost dekana Erjavca. C. kr. okr. gla-

varstvo v Postojni naprosilo je vsa društva postojnskega okraja, da bi prirejala veselice, kojih čisti dohodek naj bi bil namenjen nesrečnim pogorelcem v Šmihelu na Pivki. Temu pozivu se je z radostjo odzvalo »Vipavsko pevsko društvo« ter priredilo preteklo nedeljo v prid zgoraj omenjenim pogorelcem veselico na dvorišču g. Petroviča v Vipavi. Program veselice je bil jako obširen in posamezne točke zelo vabljive, posebno pa — za Vipavce — povsem nova igra »Legijonarjia«. Z ozirom na to in pa na namen veselice, pričakovati je bilo vsestranske udeležbe. — Kar naenkrat se pa oglasi v nedeljo jutraj — t. j. dan veselice — s prižnjenimi človekoljubni dekan Erjavce in začne ruvati proti veselici »Pevskega društva«, češ, da priredi to neko pohujšljivo igro in grozi vsakateremu, ki se bo udeležil te veselice, s pekrom in hudidom. Na dekanov ukaz — najbrže — repenčil se je kaplan pri »deseti maši« še mnogo hujše, rotil je fante in deketeta, može in žene, staro in mlado, da bo vsak pogubljen, kdor se bo udeležil ali kakorkoli podpiral prireditve tako pohujšljive igre, kakor so »Legijonarjia«. Da je to škandalozno hujkanje naše duhovščine proti omenjeni veselici mnogo tržanov odvrnilo od veselice in s tem oško dovalo nesrečne Šmihelce, za najmanj 100 kron tako potrebne podpore, menda vsak lahko vidi, kdor pozna tukajšnje razmere. Kakor se sliši, pa to še ni bilo dovolj presitemu dekanu! Zaukazal je tudi vsem, njemu podložnim župnikom po okolici, naj pridigujejo in svariijo ljudi pred veselico »Pevskega društva«. Da je s tem, ako je ta govorica resnična, zopet oškodovalo nesrečne pogorce za družih 100 K, ni treba poudarjati. Ko je župan Hrovatin zvedel o tem podlem početju dekana Erjavca in njegovega kaplana, dal je takoj javno razglasiti poziv na vse tržane, sklicuje se na prošnjo c. kr. okr. glavarstva, da se polnoštevilno udeležijo veselice »Pevskega društva« ter tako pomagajo nesrečnikom, ki so brez strehe in hrane. Koliko je imelo »Pevsko društvo« čistega dobička mi ni znano, a če bodo od te veselice dobili nesrečni šmihelski pogorelci le pri meroma mali znesek, vedo naj, da je to krivda brezčutnega dekana vipavskega in njegovega srboritega kaplana. Taka so krščanska dela usmiljenja naših dušnih pastirjev!!

— **Župana Hribarja zaprisega.** Za vstop v veliko dvorano »Mestnega doma« povodom zapriseganja županovega se bodo izdajale posebne izkaznice, katere bo dobili v pisarni meg. preds. tajnika. — **Znorela je slaboglasna cigararica Marija Manfredo.** Ko je prišel sinoči naš raznašalec v Prečno ulico št. 4, da odda nekemu naših naročnikov »Slov. Narod«, se je Marija Manfredo zmešala. Kakor furija je planila k vratom in jih tiščala ter kričala: »V to hišo ne bo »Slovenskega Naroda««. Babnico so seveda kmalu ukrotili. Pozneje je norela za štajerskimi mladeniči, in jim ponujala šopke.

— **Občni zbor »Glasbene Matice«** se vrši — kakor že naznanjeno — v soboto 9. t. m. ob 8. uri zvečer, na kar p. n. društveniki še enkrat opozarjamo. Društveni računi leže od danes nadalje v vodstveni sobi na pogled.

— **Pevski zbor »Glasbene Matice«.** Za koncert povodom vesokolske slavnosti ima moški zbor važno pevsko vajo jutri, četrtek, dne 7. julija, zvečer ob osmih v »Glasbeni Matici«. Redne skupne vaje so še prihodnji petek in torek v »Mestnem domu«.

— **Pri občnem zboru št. Jakobsko-Trnovske moške podružnice sv. Cirila in Metode v Ljubljani** dne 4. julija je bil izid volitve, kakor sledi: Prvomestnik: Dr. Fran Papež, odvjetnik. Njega namestnik: Vinko Vizjak, dež. računski svetnik. Blagajnik: Ivan Vrhovnik, župnik. Zapisnikar: Josip Pichler, umir. c. kr. okrajni tajnik. Zastopnika k

veliki skupščini: Ivan Vrhovnik, župnik; Mavrilij Šarabon, katehet. Pregledovalca računov: Fran Trtnik, deželni blagajnik in Jernej Kilar, c. kr. računski revident.

— **Veselica šentpeterske ženske in moške podružnice Ciril-Metodijeve,** vršena se prošlo nedeljo na z zastavami in lampijoni krasno okinčanim vrtu bivše Hafnerjeve pivnice na Sv. Petra cesti, je uspela imenitno. Kosmatega dohodka je celih 1008 K 26 v! Ni čudo, saj se je naroda kar trlo! Počastili so nas s svojim posetom najbolji narodni krogi ljubljanski in naše dišne dame so imele posla polne roke v razpečevanju cvetja, kit, razglednic, loterijskih listkov in okusnega pečiva. Neumorno je svirala godba, a iz zlatih grl našega vrlega »Slavca«, — nimen — omen, — ki je bil ta dan disponiran posebno dobro, kipele so nepresledno navdušene pesmi tja v tiho noč. Ob 9 uri vžgal se je efektan umetniški ogenj. Mnogo smeja in humorja je vzbudil komičen prizor. Ponižen dolgouhi sivec ves v cvetju je privlekel voziček s kopo šolske dece, a spremljevalci, burleskno kostimirani »mužiki«, svirajoči na »fermone« in gitaro, so pridno pčirali darov v korist družini. Omeniti mi je še drastične licitacije pitanege purana, ki je tudi vrgla lepo vsotico. Ko smo se poslavljali v pozni uri, je bilo vse polno hvale glede zabave in lepih dobitkov in počil je le en glas: Imenitno so se postavili šentpetersčani! Pa tudi mi z glavno družbo vred se radujemo lepega uspeha, ključoč p. n. posetnikom: Bog Vas živi, mili gostje! Na veselo svidenje k letu o enaki priliki!

— **Češki akademski krožek** »Slov. planinskega društva« priredi v dneh 7. do 14. avgusta t. l. izlet na Slovensko. Izletniki se udeležijo otvoritve Aljaževega doma v Vratih dne 7. avgusta in odidejo potem preko Mojstrane v Kranjsko goro, čez Mojstrsko sedlo v Trento in od tam v Bovec. 14. avgusta bo v Bovecu velika ljudska veselica na korist planinskih koč, katero namerava češki akademski krožek zgraditi v Koritnici.

— **Ljubljansko prostovoljno gasilno in reševalno društvo.** Ker je c. kr. deželna vlada z razpisom z dne 3. junija 1904, št. 2156, pravila novega ljubljanskega prostovoljnega gasilnega in reševalnega društva potrdila, vršil se je sinoči v veliki dvorani »Mestnega doma« prvi občni zbor tega društva ter se je obenem izvršila volitev društvenih funkcionarjev. Občnemu zboru predsedoval je g. Josip Turk. Navzoča sta bila tudi g. župan Hribar in magistratni tajnik g. dr. Zarnik kot zastopnik nadzorovalne oblasti. Kakor povzamemo iz poročila gos. Barleta, sklenil je osnovalni odbor, sestojajoč iz gg. Fran Čuden, Anton Dinter in J. Žorž z likvidacijskim odborom razpuščenega gasilnega društva pogodbo, s katero je prevzel vse pravice, a tudi vse obveznosti starega društva; tej pogodbi pritril je občinski svet in bo novo društvo prevzelo tudi premoženje prejšnjega gasilnega društva. Vsi člani bivšega gasilnega društva pristopili so novemu gasilnemu in reševalnemu društvu. Načelnikom je bil per acclamationem izvoljen g. Ludovik Stricelj, podnačelnikom je g. Josip Turk. Za četovodje je občni zbor soglasno izvolil gospode Antona Dinterja, Jakoba Porento in Frana Lipovža, v odbor pa naslednje gg.: Anton Dinter, Jakob Porenta, Fran Lipovž, Anton Leutgeb, Ivan Volc, Ivan Permč, Ivan Andlovec in Avgust Zornič. Računski pregledniki so gg.: Fran Kalmus, Fran Starč in Anton Kadunc. Novoizvoljeni načelnik je imenoval g. Frana Čudna svojim pobočnikom. Ko se je po nasvetu g. Volca odobril še proračun za letošnje in prihodnje leto, pozdravil je g. župan Hribar novoustanovljeno društvo, želeč mu najboljšega uspeha ter opominjajoč društvenike k slogi, ki je predpogoj uspešnemu delovanju. Načelnik Stricelj zahvalil se je končno g. županu za blagohotno naklonjenost ter obenem izrazil željo, naj bi občinski svet novemu društvu, ki si je zastavilo širši delokrog, naklonil isto blagohotnost, kakor jo je uživalo prejšnje gasilno društvo. Potem je predsednik ob devetih zvečer zaključil občni zbor. Slovensko zapriseganje novih članov vršilo se bo prihodnjo nedeljo ob devetih dopoldne v dvorani »Mestnega doma«.

— **Tamburaški in pevski klub »Šiška«** priredi v nedeljo dne 9. t. m. vrtno veselico z godbo, koriandoli korzom, šaljivo pošto itd. na vrtu gostilne pri Petru Burja (pri Anóniku) v Spodnji Šiški. Vstop prost. Začetek ob pol 4 popoldne. Čisti dobiček je namenjen »skladu« II. vesokolskega zleta v Ljubljano. Z ozirom na namen te veselice se prosti darovi hvaležno sprejemajo. K obilni udeležbi vabi najljubšeje odbor.

— **Umrli.** Svetovnoznani čebelar gospod Miha Ambrožič v Mojstrani, je dne 5. julija t. l. opoldne umrl, star 58 let. S svojim umetnim čebelarjenjem si je pridobil nad 120 odklikovanj. Bilehal je že vsa pomlad. Trdnega zdravja pa ni bil že več let. Rečešem in popotnikom bil je jako dober. Blag mu s omini!

— **Toča na Dolenjskem.** Toča, kakršne ne pomnijo najstarejši ljudje, je razgrajala v ponedeljek okoli pol 8 ure po novomeškem okraju. Kolikor je mogoče do danes konstatirati, je najhujše prizadeta šmihelska in prečenska občina. Strche z opako krite kažejo gola rebra. Toča je bila debela kot kurja jajca. Pismonoša je tehtal najtežje in dobil 40 klg teže, torej približno pol kg. Očna hiša proti severu so vsa razbita in razsuta. Drevje v Bučni vasi, Bršlinu, Umihelu in Podgonu je golo popolnoma opustošeno. Zadnja taka huđa ura je bila tu leta 1873. D. bro je to, da je žito večinoma požeto; pšenica se bo morala pokositi, zrno se bo dobilo, a škope ne bo. V Trški gori, kolikor se dosedaj določiti da, ni prevelike škode v vinogradih. Šmihelski devičarci bi bili imeli ta dan na polju več dela kot na Brezjah! morda je Bog poslal točo prav zato, da kaznuje te svetohlinke »romarjce«.

— **Toča v Mirni peči.** Po zelo hudi vročini se je 4. t. m. zvečer z velikim grmenjem pripodila toča in padala tako debela, da je pobila nekaj šip po hišah in ponekod razbila opeke po strehah. Zrna so bila debela celo kot kurja jajca. Toča je napravila mnogo škode, pobila sadje in žito, na nekaterih krajih žita še kositi ne bo, in ubila mnogo ptičev.

— **Iz Brusnic.** Dne 4. t. m. ob 8 uri zvečer začela je kot kurja jajca debela toča padati. Vsi poljski pridelki in vse sadje je uničeno. Sadje niti perja nima. Vinogradi kažejo samo kole. Gospod župnik na Brezjah z devičarji. Take toče ne pomni nihče najstarejših ljudi. Na dvoriščih je nad eden meter visoko toča.

— **Tatvina.** Jožefu Lavriču iz Suhora pri Luknji »Luegg« Prečna, je ukradel neznan tat v minulo transmijski jermen v vrednosti 140 K. Tatvina izvršena je bila iz hudobije.

— **Morilec Kaučič blazen.** Kakor znano je v Lipi pri Komau 40letni kmet Avgust Kaučič vrgel svojo taščo v vodnjak, da je utonila. Sedaj so zdravniki izrekli, da je Kaučič umobolen ter je bil prepeljan iz zapore v bolnišnico.

— **Desetleten ubijalec.** Na Humu, oddelku občine Kojsko na Goriškem, živita družini Kumar in Presolja druga blizu druge. Te dni se je igral 10letni Anton Kumar s 3letnim Francetom Presoljo in mu nekaj nagajal, vsled česar je France začel jokati. Prihitela mati je Antona prisilila, da je Francetu prepustil neko igračo. To je Antona tako razkačilo, da je Franceta zvalbil na stran in ga tako tolkel po glavi, da je fantek vsled dobljenih poškodb umrl.

— **Trojni samomor.** V Umaku se je odpušeni graščinski oskrbnik Amigoni s svojo ženo in 17letno hčerko zastrupil z ogljenčevo kislino.

— **Požari.** Ljubljansko prostovoljno gasilno društvo je bilo predvčerajšnjim trikrat sklicano. Najprvo se je ob 1/2. uri popoldne odpravil en oddelk v Črno vas. Drugič se je signaliziral v Rudniku ogenj ob 1/2.9. uri zvečer, ravno, ko je imelo društvo občni zbor; odpravil se je takoj 10 mož broječi oddelk, toda stopil ni v akcijo, ker ni bil nevaren ogenj, ampak se je le nekaj požigalo. Tretjič se je signaliziral ogenj v smeri proti Igu in oddelk vračujoč se iz Rudnika, je krenil proti pogorišču. Pogorelo je v bližini Iga po sople, v katero je tresčilo, in pogorelo je preden je prišlo ljubljansko gasilstvo na pogorišče, tako da tudi tukaj ni stopilo v akcijo, ker se je že na potu vrnilo.

— **Preprečena nesreča.** Ko so včeraj popoldne korakali katoliški mladeniči po Cesti na južno železnico, bi se bila kmalu pripetila velika nesreča. Ivan Mirtič, 13 let star, stanujoč na Hranilnični cesti št. 4, je bil tako zamaknjen v spreved in godbo, da ni slišal tramvajskega zvonca, tako dolgo, da mu je prišel za hrbet. Dašek je hotel skočiti na desno stran ceste, a se je takoj zopet obrnil, naka ga je električni voz zadell in odbil. Ko bi bil sprevednik vozil tako neglo, kakor vozi po navadi po tej cesti in ko bi ne bil sorednik v istem trenutku ustavil voza, bi bilo dečka gotovo zmečkalo.

— **Delavsko gibanje.** Včeraj se je z južnega kolodvora odpravljali v Ameriko 34 Slovencev in 4 Macedonci, nazaj pa se je pripeljalo 70 Hrvatov.

— **Kolo ukraden.** Sinoči med 9. in 10. uro je popustil Franc Hstnik, hišnik na Karlovski cesti št. 1 na Koslerjevem vrtu bicikel trdke Puh vreden 180 K. Med tem, ko se je Hstnik z drugimi gosti zabaval, mu je neznan tat odpeljal kolo.

— **Nepredvidna vožnja.** Včeraj popoldne je peljal izvozeček Ivan Zupančič v trenutku čez železniški prelez na Dunajski cesti, ko je čuvaj zapiral prečnice. Pri tem je Zupančič zadell z vozom v prečnico in jo zlomil. Škode je 16 K.

— **Izgubila** je neka dama na Mestnem trgu, ko je kupovala kufino, solnčnik modre in bele barve. Najditelj naj ga odda v upravištvu našega lista.

— **Brzoparnik »La Lorraine«**, francoske prekmorske družbe, (zastop potovalna pisarna Et. Šmarda v Ljubljani), je odpeljal iz Havra 25. junija in srečno došel v New York 1. julija. Vozil je 6 dni in 6 ur.

— **Društvena godba** priredi jutri zvečer društveni koncert v prostorih restavracije pri »Avstrijskem cesarju«, Sv. Petra cesta. Vstopnina za člane prosta, nečlani plačajo 40 h. Začetek ob 8 uri zvečer.

— **Hrvaške novice.** Društvo hrvaških učiteljev se je ustanovilo v Zagrebu. Društvo si namerava tudi zgraditi dom za učitelja. Na ustanovnem shodu se je razpravljalo tudi o možitvi učiteljev. — Strajk? Uslužbenici pri zagrebškem tramvaju so izročili vodstvu celo vrsto zahtev ter baje ostavijo delo, ako se jim zahteve ne izpolnijo. — Društvo hrvaških časnikarjev se ustanovi na jutranjem shodu v Zagrebu — Zaradi hrvaške zastave, ki jo je razobesila neka ladja v Zadru, je italijanska fakinaža naskočila dejansko kapitana in potnike. — Hrvaščina pri poštah v Dalmaciji. Trgovinsko ministrstvo je odredilo, da se morajo vse knjige v poštnem prometu v Dalmaciji prevesti v hrvaščino. Ta naloga se je poverila poštnemu tajniku L. Klančcu.

* **Najnovejša novice.** — Ljudožrci. V pokrajini Kongo (Afrika) so domačini plemena Bandja naskočili 15 mož broječo belgijsko stražo. Stiri vojake so ubili, med njimi tudi častnika, jih razkosali ter pojedli. Eden vojak jim je ušel ter pribežal povedat grozno vest v bližnjo postajo, od koder je takoj odšlo 200 vojakov, da kanibale kaznujejo.

— **Oskrumba mrličev.** V Meidenhu pri Berlinu so zaprli grobarja in njegova sinova, ker so vse boljše krste zopet izkopavali ter jih prodajali nazaj založnikom, mrtevce pa brez krste zagrebli.

— **Svojega očeta je ubil** v Vratislavi posestnik Fiedler, da mu ne bi bilo treba več plačevati prevžitka.

— **Zaljubljen dominikanec.** Dominikanec Jarzynski je zbežal z Lvova s svojo ljubico v Ameriko. Seboj pa je tudi vzel 80.000 K samostanskega denarja.

— **Umrli** je v Biogradu na Češkem dr. baron Troskov, rojen princ Turn-Taxis. Svojemu rodnemu imenu in stanu pa se je odpovedal ter dobil pozneje baronstvo Troskova.

— **Izgredi v jetnišnici.** V Kalisu (Rusko-Poljsko) so se spuntali kaznjenci zaradi slabe hrane. Ravnatelj je poklical vojake in policaje, ki so šli nad puntarje v celice ter jih strašno trpinčili. Nad 70 oseb je v bolnišnici, ki imajo zlomljene roke, noge, rebra ali iztaknjene oči. Tako poročajo — nemški listi.

— **O nesreči parnika »Norge«** Parnik je vozil izselnike iz Kodanja v New-York. Vseh potnikov je bilo 694, med njimi 236 Rusov. Rešilo pa se je samo 27 oseb.

Telefonska in brzjavna poročila. Dunaj 6. julija. Vojni minister razglša, da je neosnovana vest, da je bil v Pešti zaradi novega brambnega zakona in vojaškega kazenskega pravnega reda.

Gradec 6. julija. Gospa Hervey je v bolnici spisala svoje memoare, ki se v kratkem obelodanijo.

Madrid 6. julija. Ministrski predsednik Maura je zahteval dovoljenja za sodno preganjanje poslanca Banona. Prezident zbornice Romero je izjavil, da tega predloga ne pripusti in je zaključil sejo, ker je večina uprizorila velik škandal.

London 6. julija. Neki parnik je na morju našel čoln, v

katerem je bilo 17 oseb, vse s ponesrečenega parnika »Norge«.

Rusko-japonska vojna. Petrograd 6. julija. Rusko vladivostoško brodogrje je severno od Gensana trčilo ob japonsko brodogrje. Vnela se je bitka, ki je imela za Ruse ugoden uspeh.

Petrograd 6. julija. Armada generala Oku se umika pred Rusi, očividno z namenom, da se koncentrira pri Port-Arturju.

London 6. julija. Ruska topovska »Poročnik Burjakov« je v soboto zapustil Njučvang in se vrnila v Port Artur.

London 6. julija. Japonci so zopet dve diviziji vojaštva iz Nagasakija odpravili na bojišče.

London 6. julija. »Daily News« javljajo, da rabi Kuroptkin 132.000 mož za varovanje železnice in drugih komunikacijskih sredstev, vsled česar se nikakor ne more začeti ofenzive. Železnica je za Ruse veliko važnejša kakor Port Artur.

Bratje Sokoli! Stanovanjski odsek ljubljanskega »Sokola« ima v četrtek, dne 7. t. m. ob 9. uri zvečer redno svojo sejo »Pri roži«. Člani tega odseka so naprošeni tem potom, da se polnoštevilno udeležijo te važne seje.

Mnogostranska poraba. Gotovo ni domaćega zdravila, katero se dá tako mnogostransko uporabiti, nego »Mollo-vo« francosko žganje in sol!, ki je takisto bolesti utešajoče, ako se namaže z njim, kadar koga urga, kakor to zdravilo vpliva na mišice in živce krepilno in je zatorej dobro, da se priliva kopelim. Steklenica K 1-90. Po poštnem povzetju pošljite za zdravlilo vsak dan lekarnar A. MOLL, c. in kr. dvorni založnik, DUNAJ, Tuchlauben 9. V zalozhah po deželi zahtevati je izrecno MOLL-ov prepatat, zaznamovan z varnostno namko in podpisom. 6 8-9

Skoro vse odvajalne kapljice, kroglice in grenčice delujejo drastično in s tem škodujejo organizmu. Nasprotno pa **žetodna tinktura lekarnarja Piccolija v Ljubljani na Dunajski cesti** krepí organizem tudi po neprestani porabi. Zunanja naročila po povzetju. 1264-7

Sarg glicerini mýlo strjeno in tekoče — napravlja kožo belo in nežno. Dobi se povsod.

Ogljikove kisline in zdravje pospešujočih snovi najbogatejša rudninska voda je dokazano rogaski »tempeljski vrelec«.

Le Griffon najboljši cigaretni papir. 18 Dobiva se povsod. 671

Uydrone žitne kave POSKUSITE! Vzorac dragovoljno. Pošta 6 kg. pošljite 4 K. 50 h. francoz. »DOMAČI PRIJATEL« Vžrešča izbrana fitna kava Praga-1711

Proti prahajem, luskinam in izpadanju las deluje najboljša priznana **Tanno-chinin tinktura za lase** katera okrepuje lasišče, odstranjuje luske in preprečuje izpadanje las.

1 steklenica z navodom 1 K. Razpošilja se z obratno pošto ne manj kot dve steklenici. Zaloga vseh preizkušenih zdravil, medic. mil, medicinal. vin, specialitet, najfinjših parfumov, kirurških obvez, večjih mineralnih vod i. t. d. **Dež. lekarna Milana Leusteka** v Ljubljani, Resljeva cesta št. 1 poleg novozgrajenega Fran Jožefovega jubil. mostu. 37-2

Otroke odvaditi od prsi je poleti težje nego v kakem drugem letnem času, ker otroci pogosto po kravlju mleko obole na želodcu ali črevih. Zato dajejo otrokom izpočetka rajši kravje mleko, pomešano z reško juho Kufekjeve moke za otroke, ki postane po njej kravje mleko bolj pravilno in bolj redno. S tem dosežejo pravilno prebavljanje, najboljše varstvo proti poletnim bolelostim.

Darila.

Upravištvu našega lista so posla:
Za družbo sv. Cirila in Metoda: Ženska podružnica C. M. v Krškem udno pro 1904 v znesku 72 K. — Gosp. Jožef Tratar, učitelj v Mokronogu, 16 kron 66 vin., nabrala gospa Matilda Starič ob priliki „ferderbanega“ kresa kot skupiček za potico in cigarete. — Skupaj 88 kron 66 vin. — Živi!

Za Prešernov spomenik: Gosp. Makso Pirnat, profesor v Idriji, 50 kron, kot polovico čistega prebitka od koncerta čitalnice dne 21. junija 1904 prirejenega v ta namen. — Živi!

Za Vegov spomenik: Gospod Makso Pirnat, profesor v Idriji, 50 kron, kot polovico čistega prebitka od koncerta čitalnice dne 21. junija 1904 prirejenega v ta namen. — Živi!

Zahvala.

Odbor „Dobrodelnega društva tiskarjev na Kranjskem“ si šteje v prijetno dolžnost, izreči tem potom vsem, ki so pripomogli, da je društvena veselica na „Osojah“ dne 29. junija t. l. tako lepo uspela, svojo najpriširnejšo zahvalo. V prvi vrsti se zahvaljuje slav. del. pevskemu društvu „Slavec“ za prijazno sodelovanje ter vsem čast. darovalcem lepih dobrot; dalje vsem cenjenim gospodim za trudoljubivo razpečevanje srečk, razglednic in korandolij, kakor tudi slav. občinstvu sploh, ki je našo veselico posetiti blagovolilo! — Srčna hvala vsem!

Borzna poročila.

Ljubljanska „Kreditna banka“ v Ljubljani.

Uradni kurzi dunaj. borze 5. julija 1904.

Salobnost papirja.	Denar	Blago
4 1/2% majeva renta	99.35	99.55
4 1/2% srebrna renta	99.25	99.45
4% avstr. krona renta	99.30	99.50
4% zlata	118.35	118.55
4% ogrska krona	97.15	97.35
4% zlata	118.30	118.50
4% posojilo dežele Kranjske	100.00	100.75
4% posojilo mesta Spiljet	100.25	101.25
4% Zader	100.00	100.00
4% bos. herc. žel. pos. 1903	100.65	101.65
4% češka dež. banka k. o.	99.60	100.00
4% z. o.	99.60	99.90
4% zst. pisma gal. d. hip. b.	101.70	102.20
4% pešt. kom. k. o. z	100.00	100.00
4% 10% pr.	106.60	107.60
4% zst. pisma innerst. hr.	101.00	102.00
4% ogrske cen.	100.50	101.00
4% dež. hr.	100.00	101.00
4% z. pis. ogr. hip. ban.	100.00	101.00
4% obl. ogr. lokalnih železnic d. dr.	100.00	101.00
4% obl. češke ind. banke	99.75	100.00
4% prior. Trst-Poreč lok. žel.	98.50	100.00
4% prior. dol. žel.	99.00	100.00
4% juž. žel. kup. 1/1	310.15	302.15
4% avst. pos. za žel. p. o.	110.70	101.70

Srečke.

Srečke od l. 1854	181.50	183.50
„ „ 1860/1	257.00	261.00
„ „ 1864	181.50	183.50
„ tizsko	296.00	306.00
„ zem. kred. I. emisije	290.00	297.50
„ „ II.	268.00	273.00
„ ogr. hip. banke	90.00	93.80
„ srbske & hrs. 100—	129.35	130.35
„ turške	20.90	21.90

Basilika srečke

Kreditne	4.8	4.68
Imoško	78	82.50
Krakovske	78	81.80
Ljubljanske	66	70.00
Avst. rud. križa	—	—
Ogr.	29	30.00
Rudolfove	68	72.00
Salcburške	75	79.50
Dunajske kom.	508	518.00

Delnice.

Južne železnice	79.50	80.50
Državne železnice	634.75	635.75
Avstr.-ogr. banke delnice	1623.00	1633.00
Avstr. kreditne banke	642.25	643.25
Ogrske	750.00	751.50
Živnostenske	249.50	250.50
Pramogokop v Mostu (Brux)	616	626
Alpinske montan	431.25	432.25
Praške žel. ind. dr.	2147	2157
Rima-Muranyi	491.50	492.50
Trbovlske prem. družbe	301	307
Avstr. orožne tovr. družbe	483	487
Češke sladkorne družbe	152	153

Valute.

C. kr. cekin	11.92	11.96
20 franki	19.01	19.03
30 marke	23.46	23.54
Sovereigns	25.90	25.98
Marke	117.27	117.50
Laški bankovci	95.10	95.30
Rubliji	253	254
Dolarji	4.84	5.00

Zitne cene v Budimpešti.

Dne 6. julija 1904.

Termin.		
Pšenica za oktober	50 kg K	8.88
RZ „ oktober 1904	50 „	6.6
Koruza „ julij 1904	50 „	5.18
„ „ avgust	50 „	5.31
„ „ maj	50 „	5.59
Oves „ oktober	50 „	6.19

Meteorološki poročilo.

Vidna ud. mornar 2500 S. Srednji vinski slak 7800 mm.

Julij	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v °C.	Vetrovi	Nebo
5. zv.	736.6	17.8	sl. szahod	pol. obl.	
6. zv.	737.2	18.0	sl. sever	oblačno	
7. zv.	738.0	18.2	sl. szah.	oblačno	

Srednja večerajšnja temperatura: 19.6, srednja 19.4. Mokra v 24 urah: 0.8 mm.

Sprejema zavarovanja človeškega življenja po najraznovrstnejših kombinacijah pod tako ugodnimi pogoji, ko nobena druga zavarovalnica. Zlasti je ugodno zavarovanje za doživetje in smrt z zmanjšujočimi se vplačili.

Vsak član ima po preteku petih let pravico do dividende.

„SLAVIJA“

vzajemna zavarovalna banka v Pragi.
Rez. fondi: 29,217.694.46 K. Izplačane odškodnine in kapitalije: 78,324.623.17 K.
Po velikosti druga vzajemna zavarovalnica naše države
z vseskozi slovensko-narodno upravo.
Vsa pojasnila daje.

Generalni zastop v Ljubljani, čegar pisarna so v lastnej bančni hiši v Gospodskih ulicah števil. 12.

Zavaruje poslopja in premičnine proti požarnim škodam po najnižjih cenah. Škode cenjuje takoj in najkulantneje. Uživa najboljši sloves, koder posluje.

Dovoljuje iz čistega dobička izdatne podpore v narodne in občnkoristne namene.

Prodajalko

za trgovino z mešanim blagom, popopolnoma izurjeno, ki je že službovala v enaki trgovini, sprejme takoj trdka

M. Elsner v Litiji.

hrano in stanovanje

eden ali dva dijaka.
Kje, pove uprav. „Slov. Naroda“.

Vsaka dama

dobi trajnega dela kamorkoli na dom. Pojasnila daje zastoj **J. FELKL** v Kraljevem Gradcu na Češkem št. 917.

Popravila

šivalnih strojev vseh sistemov se prevzemljejo in prav ceno in dobro izvršujejo; prodajajo se tudi različni deli strojev, šivanke in olje za mazanje.

SINGER Gle.
šiv. strojev del. družba v Ljubljani
Sv. Petra cesta števil. 4.

Trgovski pomočnik

železninske stroke, več slovenskega in nemškega jezika, z lepo ročno pisavo, vojaščine prest, se sprejme.

Ponudbe na upravištvu „Slov. Naroda“ pod „Zvest“.

Muhe so zopet sitne!

Onesnažijo stanovanja in jedila, prenašajo bolezni od bolnikov in mrličev, od izmetkov in mrhovine, trpinčijo človeka in žival.

Nastavite povsod ameriško nastavilo za lov muh

Odda se v drugo roko

„Neue Freie Presse“ in „Reichswehr“ v kavarni Marzollini
sv. Jakoba trg (Virant). 1890 2

Lepo meblovana mesečna soba

se odda s 1. avgustom na Miklošičevi cesti blizu justične palače. 1829—3
Več se izve v trgovini M. Žargi.

Trgovski pomočnik

Iščem za takojšnji nastop kleparskega pomočnika učenca in

iz dobre hiše. 1876—2

Leopold Lebar
kleparski mojster na Bledu.

„Tanglefoot“

Eden list 10 vin. (za 2000 muh). Dobi se povsod. 5—151

Glavna zaloga za Kranjsko:
Edmund Kavčič
v Ljubljani.

Mesečna soba

za enega ali dva gospoda se takoj odda. Poizve se pri 1903—1

FR. IGLIČ, Mestni trg 11.

Jurist

slovenske in nemške stenografije popolnoma zmožen, išče trajne službe v odvetniški ali kakih drugih pisarni.

Ponudbe pod „Trajno“ na upravništvu „Slov. Naroda“.

Bolniški strežniki.

V bolnici v Tolminu dobe dela izurjeni bolniški strežniki.

Prepisi izpričeval naj se pošiljajo „stavni bolniški blagajni“ v Tolminu.

Poleg nemščine se tudi želi znanje slovenščine in italijanščine. 1877—3

Slovinci in Slovenke kupujte

perilno milo sv. Cirila in Metoda

ki je najboljše sedanjih kakovosti.

P. n.

Dovoljujem si vsem slavnim c. kr. uradom, županstvom in častitemu občinstvu vljudno naznaniti, da bodem tiskarsko obrt svojega pokojnega soproga gospoda **Adolfa Kleina**, trdka

A. KLEIN & KOMP.

v nespremenjeni obliki vodila naprej

Zahvaljujoč se za cenjeno zaupanje, katero ste skazali mojemu pokojnemu soprogu, prosim taisto tudi meni ohraniti, ker se bodem v vsakem oziru potrudila zadovoljiti p. n. naročnike s solidno in točno postrežbo.

S spoštovanjem

Terezija Klein

lastnica tiskarne. 1868—2

Hugo Vit Jung

Uvoz Trst. Izvoz

Razpošilja se carine prosto in popolnoma brez vsakih stroškov.

Najboljša kava 5 kg. po 12. 14, 15 in 16 K.

Čaj 1 kg. po K 4.90, 6.—, 8.—, 10.—, 12.—.

Namizno olje (sodček okoli 30 litrov) (25 kg. po okoli 30 K)

Olje za cerkvene svetilke (sodček okoli 30 litrov (25 kg.) po okoli 25 K)

Vina (sodček primeroma 30 litrov)
dalmatinska, istrijska, italijanska
Brundizij, rdeča (krvna) ali bela, pristno prirodna, najfinije kakovosti 18 do 20 K.

Za pristnost blaga jamčim
Skrbna postrežba. 1011 13
Cenik zastoj in poštnine prosto

Triumph-štedilna ognjišča

za gospodinjstva, ekonomije i. t. dr. v vsakršni izpeljavi. Že 30 let so najbolj priznana tudi kot najboljše in najprejše izdelke. Največja prihranitev goriva. Specijalitet: Štedilna ognjišča za hotele, gostilne, restavracije, kavarne i. dr. Cenki in proračuni na razpolago. Glavni katalog franco proti doposlani namki. 543—38

Tovarna za štedilna ognjišča „Triumph“
S. Goldschmidt & sin
Wels 18, Gorenje Avstrijsko.

Zgodovinska povest iz francoskih časov na Kranjskem

„Pod novim orlom!“

(ponatis iz „Slov. Naroda“)

je izšla!

Ta povest je, izhajaje v „Slov. Narodu“, vzbudila mnogo pozornosti in živo zanimanje po vsej deželi ter smo jo morali na mnogostransko izrecno zahtevo izdati v posebni knjigi.

Dobi se edino-le pri
L. Schwentnerju v Ljubljani.
Iztis po K 1.60, po pošti K 1.80.

Dobra kuharica

je izšla spisala **Minka Vasičeva** je izšla

v založništvu **Lavoslava Schwentner-ja** v Ljubljani.

Dobiva se samó vezana; cena 6 K, po pošti 6 K 55 h.

Obseza na 576 straneh več nego 1300 receptov za pripravljanje najokusnejših jedi domače in tuje kuche, ima 8 fino koloriranih tabel in je trdno in elegantno v platno vezana.

Hvali jo vse: kuharica s svojega strokovnjaškega stališča, literarna kritika zaradi lepega, lahko umevnega jezika, fina dama zaradi njene lepe, pri slovenskih kuharskih knjigah nenavadne opreme, in konečno varčna gospodinja zaradi njene cene, ker ni nič dražja, nego znane nemške kuharske knjige. 282—30

Nad 30 let obstoječa, živahna in večjega obsega
trgovina z mešanim blagom
v zvezi z gostilno
na Gorenjskem
se odda za dobo več let v najem.

Na razpolago je prodajalna z večjimi skladišči. — Hiša z dvema sobama in vinsko kletjo za gostilno, petimi sobami za stanovanje z drugimi potrebnimi prostori vred. — Pri hiši je vrt, gospodarsko poslopje, hlev i. t. d.

Naslov za ponudbe pove upravništvo „Slov. Naroda“.

1483-14

Po visoki kralj. dežel. vladi proglašena za zdravilno rudniško vodo

čista alkališko-muriatiška

Apatovačka kiselica

ni samo najboljša in najzdravejša

namizna pijača

ampak tudi najkoristnejša in najznamenitejša

* **zdravilna voda** *

ki je od prvih zdravniških avtoritet priporočena in deluje nenadkrljivo pri bolešnih želodca, pljuč, požiralnika, raznih katarjev, astme, mehurja, kamna, hemeroid (zlate žile), steklih in zrnatih jeter, gorečice in raznih ženskih bolezni.

Odlikovana s 13 zlatimi in srebrnimi kolajnami.

„Upravitelstvo vrelca Apatovačke kiselice“

Zagreb, Ilica št. 17. 487-41

Dobiva se po vseh lekarnah, drogerijah, restavracijah in gostilnah.

IVAN TERDAN

slikar in pleskar 1601-9

Ljubljana, Vegove ulice št. 8

se priporoča slavnemu občinstvu v mestu in na deželi za izvršitev vseh v svojo stroko spadajočih del po najnižjih cenah.

GRAND PRIX

Pariška svetovna razstava 1900.

Svetovnoslavna ustna voda.

Dobiva se povsod. 972-27

Avstrijski

izdelek!

Novost!

Kleinoscheg Derby sec

napravljen iz francoskih vin

priporoča za blagovoljni poizkus

ANTON STACUL v Ljubljani.

K 120!

Da omogočim ta prijetni in koristni sport v vseh krogih, dobavljam za samo K 120 novo kolo 1904 z rečno pisano garancijo vstevši acetenovo svetilko, zvonec in orodje. S prostim tekom in zavoro zadaj 24 K več Nova kolesa: orožna, Helikal-Premier, Greger po izvirnih tvorniških cenah.

!!!Rabljena kolesa!!!

samo kvalitetne znamke po K 75 in 80, skoro nova K 85 do 95. Mična damska kolesa posebno ceno. Zunanji gumijevi ovoji K 7, 8 in 9; zračne cevi K 4 do 5; vseh dimenzij Reithofer-Kontinental. „Dunlop“ plašči 12 K, cevi 6 K; acetenove svetilke K 3, 4 in 5, zvonci 80 vin., avtomatske sesalke K 2, nožice sesalke K 3 do 4, lonček emajlnega laka v vseh barvah po K 1. Citonice za brzo pomikanje lonček K 2. Razpošiljam samo proti povzetju, za gotov denar ali če se znesek pošlje naprej Cenovnik zastoj. Bicklji in šivalni stroji.

M. Rundbakin, Dunaj, 9. Liechtensteinstrasse 23. 1691 4

Franc Stupica

Ljubljana

Marije Terezije cesta 1.

in Ančnikovi hiši zraven „Figovec“

priporoča slamoreznice, mlatilnice, čistilnice, gepeljne, preše za grozdje in sadje, samokornice, plugje in brane najboljšega izdelka;

dalje: sesalke za vodo in gnojnice, pocinkane, asfaltirane, svinčene cevi za napeljava vode, razne tehnične z užit, štedilnike, kuhinjske, opravne, nagrobne križe, nakovalne, privlake žage in kotle za klajo in žganje.

Portland in Romancement železniške šine in traverze, poljski mavec. 1109-12

Mizarsko, tesarsko in ključničarsko orodje ter vse druge, v železno stroko spadajoče predmete.

Vedno velika zaloga špecerijskega blaga.

Štedilno voščilo za pod

za mehka kakor za trda tla, neprekosljive kakovosti

priporoča

4 1353-2

Henrik Wibbe, izdelovalec barv in lakov

v Ljubljani, Sv. Petra cesta št. 2.

Gorica.

Klimatično zdravišče.

Hotel „Südbahn“

na Telovadnem trgu, poleg ljudskega vrta. Hotel prvega reda. V hotelu in dependaciji nad 70 sob in salonov. Lastna električna razsvetljava. Električni avtomobil-omnibus k vsem brzovlakom in po potrebi. Velik park, pretežno z eksotičnimi rastlinami. Mirna, krasna lega, nič prahu, kakor nalašč za one, ki hočejo prijetno in mirno preživeti nekaj časa v Gorici. — Izborna kuhinja in klet. — V hotelu je obsežna knjižnica.

1815-3

Ces. kr. avstrijske

državne železnice

C. kr. ravnateljstvo drž. železnice v Beljaku.

Izved iz vevnega reda.

vejaven od dne 1. junija 1904. leta.

ODHOD IZ LJUBLJANE juž. kol. PROGA ČEZ TRBIŽ. Ob 12. uri 24 m ponoči obojni vlak v Trbiž, Celovec, Franzensfeste, Inmost, Monakovo, Ljubno, Čez Selzthal v Aussee, Solnograd, Čez Klein-Reifling, v Steyr, v Linc, na Dunaj via Amstetten. — Ob 5 uri 5 m jutraj obojni vlak v Trbiž od 2. junija do 18. septembra ob nedeljah in praznikih. — Ob 7. uri 5 m jutraj obojni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, Čez Selzthal v Solnograd, Inmost, Čez Klein-Reifling v Linc, Budejovice, Plzen, Marijine vane, Heb, Francove vane, Karlove vane, Prago, Lipako Čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 54 m dopoldne obojni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selzthal, Dunaj. — Ob 12. uri 10 m popoldne obojni vlak v Podnart-Kropo le ob nedeljah in praznikih od 2. junija naprej. — Ob 3 uri 53 m popoldne obojni vlak v Trbiž, Beljak, Pontabel, Celovec, Franzensfeste, Monakovo, Ljubno, Čez Selzthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell ob jezeru, Inmost, Bregein, Curih, Genevo, Pariz, Čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budejovice, Plzen, Marijine vane, Heb, Francove vane, Karlove vane, Prago (Ljubljana-Linc-Praga direktni voz I. in II. razr.), Lipako, na Dunaj, Čez Amstetten. — Ob 10. uri ponoči obojni vlak v Trbiž, Beljak, Franzensfeste, Inmost, Monakovo (Ljubljana-Monakovo direktni voz I. in II. razreda). — PROGA IZ NOVO MESTO IN V KOČEVJE. Obojni vlaki: Ob 7. uri 17 m jutraj v Novomesto, Stražo, Toplice, Kočevje, ob 1. uri 5 m popoldne: istotako. — Ob 2. uri 10 m popoldne obojni vlak v Grosuplje od 2. junija do 18. septembra ob nedeljah in praznikih. — Ob 7. uri 8 m večer v Novomesto, Kočevje. PRIHOD V LJUBLJANO juž. kol. PROGA IZ TRBIŽA. Ob 3 uri 23 m jutraj obojni vlak z Dunaja Čez Amstetten, Monakovo, (Monakovo-Ljubljana direktni voz I. in II. razr.) Inmost, Franzensfeste, Solnograd, Linc, Steyr, Aussee, Ljubno, Celovec, Beljak. — Ob 7. uri 12 m jutraj obojni vlak iz Trbiža. — Ob 11. uri 10 m dopoldne obojni vlak z Dunaja Čez Amstetten, Lipsko, Karlove vane, Heb, Marijine vane, Prago, Praga-Linc Ljubljana direktni voz I. in II. razr.), Plzen, Budejovice, Solnograd, Linc, Steyr, Pariz, Genevo, Curih, Bregein, Inmost, Zell ob jezeru, Lend-Gastein, Ljubno, Celovec, Šmohor, Pontabel. — Ob 4. uri 44 m popoldne obojni vlak z Dunaja, Ljubna, Selzthal, Beljaka, Celovca, Monakovega, Inmosta, Franzensfeste, Pontabla. — Ob 8. uri 30 m večer z Lesc-Bleda le ob nedeljah in praznikih od 2. junija naprej. — Ob 8. uri 44 m večer obojni vlak z Dunaja, Lipakega, Prago, Franzensfeste, Karlovih varov, Heba, Plzna, Budejovic, Lince, Ljubnega, Beljaka, Celovca, Pontabla, Čez Selzthal v Inmosta in Solnograda. — Ob 10. uri 40 m ponoči obojni vlak s Trbiža od 2. junija do 18. septembra ob nedeljah in praznikih. — PROGA IZ NOVEGA MESTO IN KOČEVJA. Obojni vlaki: Ob 8. uri 44 m jutraj iz Novega mesta in Kočevja, ob 2. uri 32 m popoldne iz Straže, Toplice, Novega mesta, Kočevja in ob 8. uri 35 m večer istotako. Ob 9. uri 22 m ponoči obojni vlak z Grosupljeja od 2. junija do 18. septembra ob nedeljah in praznikih. — ODHOD IZ LJUBLJANE drž. kol. V KAMNIK. Mešani vlaki: Ob 7. uri 28 m jutraj, ob 2 uri 5 m popoldne, ob 7. uri 10 m večer. — Ob 10. uri 45 m ponoči samo ob nedeljah in praznikih. — PRIHOD V LJUBLJANO drž. kol. IZ KAMNIKA. Mešani vlaki: Ob 6. uri 49 m jutraj, ob 10. uri 59 m dopoldne, ob 6. uri 19 m več. Ob 9. uri 55 m ponoči samo ob nedeljah in praznikih. — Čas prihoda in odhoda je označen po srednjeevropskem času ki je za 2 min. pred krajevnim časom v Ljubljani.

First - New-York

Cunard Line

Cunard Line

Vozna cena

1887-2

LJUBLJANA-NEW-YORK

s prosto hrano in pijačo ter 100 kg proste prtljage

K 100

že od Ljubljane

Prihodaji odhod 8. julija 1904 zvečer in pozneje vsakih štirinajst dni.

Pojasnila in vozne karte pri

F. NOWY, Ljubljana, Marijin trg št. 1.

Tovarna za kruh in pecivo

KANTZ v Ljubljani

priporoča

pravi rzeni kruh, mešan in črn.

Sočnost in dobri okus pridobivata temu izdelku priznanje vsega občinstva.

Na mednarodni razstavi za živila v Bordeauxu je dosegel z drugimi izdelki te tovarne najvišjo odliko (častni križ in zlato svetinjo z diplomom).

Prodaja se v hlebih in štrucih po 40 in 20 vin.

Naročila z dežele se najtočneje izvršujejo.

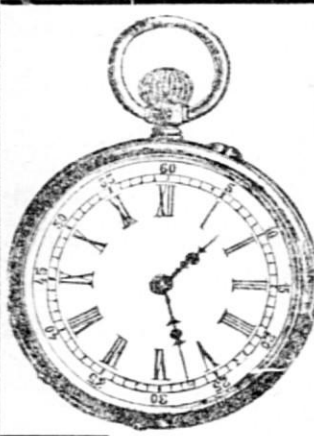
Velika zaloga najfinjšega nasladnega peciva, biškotov in suhorja.

163-50

Vsak dan poslednja sveža peka ob 1/6. zvečer.

Dvanajst podružnic in prodajalnic.

Higieniški transportni vozovi za kruh in pecivo.

Ne prezrite!

Kdor želi biti postrežen z dobrim, pristnim blagom po solidnih cenah, naj se obrne na že dolgo obstoječo, vsakomur znano tvrdko

4.9-27

Franc Čuden

urar in trgovec z zlatino in srebrnino, delničar družbe Prvih tovarn za ure „Union“ v Ženevi in Bielu v Švici, zalagatelj c. kr. dolenske železnice, trgovina z voznimi kolesi in šivalnimi stroji

Ljubljana, Prešernove ulice

nasproti frančiškanskega samostana.

Filialka: Glavni trg, nasproti rotovža.

Posebno se priporočajo pristne, osebno v Švici nakupljene **žepne ure** in vsakovrstne **stenske (pendel) ure** z donečim bitjem v krasno izrezljanih omaričah.

Največja zaloga **briljantov**, na katere se sl. občinstvo posebno opozarja, zlasti glede izbire, ker so v zalogi od gl. 25 do čez tisoč gld., vdeleni v različnih oblikah (façonah), torej lahko vsakdo izbere kaj primerne.

„Cene niso pretirane“.

Nadalje se priporoča bogata zaloga pravega ali china-srebra vsakovrstna namizna oprava (Besteck), garniture v krasnih skrinjicah in druge, iz china-srebra najmodernejše izdelane vsakovrstne stvari.

Jako primerna in porabljiva splošna darila.

Ceniki zastoj in poštne prosto.

Velika zaloga šivalnih strojev in koles, tudi motorna kolesa